

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา

การศึกษาแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ประมาณ 90 เปอร์เซ็นต์ของโรงเรียนแพทย์มีการวิเคราะห์หลักสูตรโครงการการศึกษาอยู่เสมอ ซึ่งรวมทั้งการศึกษาสภาพของโรงเรียนแพทย์และวิธีการสอนด้วย¹ ทั้งนี้เพราะการศึกษาในประเทศนี้เป็นการศึกษาแบบอิสระ มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนี้รัฐชาติก็ได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของแพทย์ที่จะต้องรับผิดชอบชีวิตและสังคมของมนุษย์ จึงได้พยายามหาวิธีที่จะยกระดับมาตรฐานการศึกษาแพทย์อยู่เสมอ เพื่อให้บริการการรักษาแก่ประชาชนได้เป็นไปอย่างทั่วถึง ดังนั้น ห้องสมุดที่สร้างขึ้นจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะว่าเป็นแหล่งที่จะหาความรู้เพิ่มเติมได้เป็นอย่างดี การศึกษาจากครูอาจารย์ฝ่ายเดียวกันนั้นยังไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นที่จะต้องอาศัยห้องสมุดศึกษาหาความรู้เพื่อติดตามสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ด้วย

การศึกษาแพทยศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา

การศึกษาวิชาแพทยศาสตร์ในประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มต้นตัวในสมัยก่อนที่ประเทศนี้จะประกาศอิสรภาพจากเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษเล็กน้อย² แต่เดิมแพทย์กลุ่มแรกของประเทศสหรัฐอเมริกาอพยพมาจากประเทศทางยุโรป เป็นหมอสอนศาสนา เป็นแพทย์โดยการแต่งตั้งตัวเอง

การเป็นแพทย์ในสมัยนั้นต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งใช้เวลาประมาณ 3 - 7 ปี จึงจะมีความชำนาญ ระยะหลังต่อมาชาวอเมริกันที่มีฐานะดีนิยมส่งบุตรหลานไปศึกษาวิชาแพทย์ในประเทศยุโรป เช่น โรงเรียนแพทย์ที่ เอคินเบอระอะ ลอนดอน

¹ Bowers, John Z., op.cit., p. 1134.

² William Frederick Norwood, "American Medical from the Revolutionary War to the Civil War," Journal of Medical Education, 32 (June, 1957), 433.

และปารีส เป็นต้น¹ โดยเฉพาะที่เอคินเบอระ และลอนดอนมีผู้นิยมเข้าศึกษามาก และทั้งสองแห่งมีบทบาทสำคัญต่อการศึกษาวิชาแพทย์ของประเทศสหรัฐอเมริกาในสมัยต่อมา ในระยะหลังชาวอเมริกันส่งบุตรหลานเข้าศึกษาที่โรงเรียนแพทยมหาวิทาลัย เอคินเบอระมากที่สุด²

นับตั้งแต่ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษจนถึงปี พ.ศ. 2308 ปรากฏว่าไม่มีโรงเรียนแพทย์ในสหรัฐอเมริกาเลย แพทย์ส่วนใหญ่ใช้วิธีเรียนแบบการเป็นผูช่วยแพทย์ ติดตามไปรักษาคอนไซตามสถานที่ต่าง ๆ อาศัยจากการอ่านหนังสือตำรา ทำการศึกษาคนควาควยตัวเองและจากประสบการณ์เท่านั้น³ การเรียนแพทย์ด้วยวิธีนี้เป็นมาตลอดจนถึงปี พ.ศ. 2308 ได้มีการตั้งโรงเรียนแพทย์แห่งแรกในสหรัฐอเมริกา คือ โรงเรียน College of Philadelphia โดยนายแพทย์จอห์น มอร์แกน (John Morgan) ร่วมกับนายแพทย์วิลเลียม ชิพเบน (William Shippen) และนายแพทย์เบนจามิน รัช (Benjamin Rush) ทั้งสามท่านสำเร็จการศึกษาวิชาแพทย์มาจากโรงเรียนแพทย์ที่เอคินเบอระ และได้ชื่อว่าเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาวิชาแพทย์ในสหรัฐอเมริกา ทั้งสามท่านมีความเห็นว่าการเรียนแพทย์นั้น ผู้เรียนต้องมีความรู้พื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และอักษรศาสตร์ โรงเรียนแพทย์ควรเป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัย มีโรงพยาบาลเพื่อให้นักศึกษาแพทย์ได้ฝึกหัด และมีห้องสมุดเพื่อให้นักศึกษา

¹Richard H. Young, "Medical Education in the United States, Journal of Medical Education, 34 (August, 1959), 802.

²Geneviere Miller, "Medical Education in the America Colonies," Journal of Medical Education, 31 (February, 1956), 89.

³Young, Richard H., op.cit., p. 804.

แพทย์คนควา โรงเรียนแพทย์แห่งนี้ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น มหาวิทยาลัยฟิลลาเดลเฟีย (University of Philadelphia)¹

โรงเรียนแพทย์แห่งที่สอง คือ โรงเรียน King's College Medical School ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2310 โดยนายแพทย์แซมมัว บาร์ค (Samual Bard) และ นายแพทย์ปีเตอร์ มิดเดิลตัน (Peter Middleton) โรงเรียนนี้ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Columbia University) อาจารย์แพทย์ส่วนใหญ่สำเร็จ การศึกษาจากโรงเรียนแพทย์ที่เอคินเบอระ

โรงเรียนแพทย์แห่งที่สาม คือ โรงเรียนแพทย์ฮาวาร์ด (Harvard Medical School) ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2326 โดยนายแพทย์ เจม วาเรน (Jame Warren) และนายแพทย์ เบนจามิน วอเตอร์ เฮาส์ (Benjamin Water House)² โรงเรียน แพทย์แห่งนี้ได้ดำเนินการสอนมาจนถึงปัจจุบัน

ในระยะต่อมา มีการตั้งโรงเรียนแพทย์อีกหลายแห่งทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชน อาจกล่าวได้ว่า นายแพทย์จอห์น มอแกน เป็นบุคคลคนแรกที่มีบทบาทเรื่อง การศึกษาแพทย์ในสหรัฐอเมริกา เป็นชาวฟิลลาเดลเฟีย เขาเริ่มต้นด้วยการเป็นผู้- ช่วยแพทย์มาก่อนเป็นเวลา 6 ปี แล้วเขาทำงานในโรงพยาบาล ต่อจากนั้นได้เข้า ศึกษาวิชาแพทย์ที่เอคินเบอระ เมื่อสำเร็จการศึกษาได้กลับสหรัฐอเมริกา ทำการตั้ง โรงเรียนแพทย์แห่งแรกจนเป็นผลสำเร็จ³

ภายหลังที่ประธานาธิบดี จอร์จ วอชิงตัน (George Washington) ประกาศ อิสระภาพ เมื่อ พ.ศ. 2324 ท่านได้ทำการปรับปรุงประเทศทุกด้าน รวมทั้งการ- ศึกษา ขณะนั้นยังไม่มีผู้สนใจวิชาแพทย์เท่ากับวิชาอื่น ๆ มีผู้นิยมเรียนน้อย เพราะการ

¹Francis Wood, "Medical Education in America before 1910," Journal of Medical Education, 38 (August, 1963), 632.

²Wood, Francis, ibid., p. 633.

³Ibid., p. 631.

ศึกษาแพทย์ยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ไม่มีการแข่งขันในระหว่างนักศึกษาแพทย์ การเรียนเป็นแบบจกจากคำบรรยาย วิชาที่เรียนมีน้อย อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิชาแพทย์ก็ดำเนินตลอดมา¹ จนกระทั่งถึงศตวรรษที่ 18 รัฐบาลได้ออกใบอนุญาตประกอบโรคศิลป์แก่แพทย์ที่สำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นการรับรองที่ถูกต้องตามกฎหมาย ขณะเดียวกันมีการตั้งโรงเรียนแพทย์มากขึ้น ผู้สำเร็จการศึกษามีจำนวนมาก และได้รับปริญญา เอ็ม ดี (M.D.) และแพทย์มีบทบาทต่อการเป็นอยู่ของประชาชนมากตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การศึกษาวิชาแพทย์ยังได้รับอิทธิพลจากอังกฤษและสกอตแลนด์ คือผู้ที่เข้าศึกษาในโรงเรียนแพทย์ต้องได้รับปริญญาตรีก่อน มีความรู้ภาษาละติน มีประสบการณ์ในการทำงานอย่างน้อย 7 ปี และสอบผ่านข้อเขียนทุกวิชา รวมทั้งทำวิทยานิพนธ์ด้วย จึงจะสำเร็จการศึกษาได้ปริญญา เอ็ม ดี²

ในสมัยปลายศตวรรษที่ 18 มีผู้นิยมเข้าศึกษาวิชาแพทย์มากขึ้น มีการถือปริญญาเป็นสำคัญ เพราะเป็นระยะที่ประเทศชาติกำลังเจริญก้าวหน้า มีการขยายเมืองไปทางตะวันตก แพทย์จึงเป็นบุคคลสำคัญและจำเป็นมากที่สุด ขณะเดียวกันความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นไปอย่างรวดเร็ว ด้วยเหตุนี้ทำให้การศึกษาวินิจฉัยแพทย์อยู่ในสภาพเสื่อมโทรม การศึกษาไม่ได้มาตรฐาน มาตรฐานโรงเรียนแพทย์ต่ำมาก โรงเรียนส่วนใหญ่ตั้งขึ้นเพื่อประโยชน์ด้านการค้าเป็นสำคัญ ไม่มีการจำกัดความรู้ความสามารถผู้เข้าศึกษา เพียงแต่สามารถมีเงินเสียค่าเล่าเรียนเท่านั้น การเรียนการสอนภายในโรงเรียนทำกันไม่เต็มที่ ภาคทฤษฎีไม่เพียงพอ ส่วนภาคปฏิบัตินั้นเกือบจะไม่มีเลย จำนวนโรงเรียนแพทย์เพิ่มขึ้นมากอย่างเห็นได้ชัด คือเมื่อปี พ.ศ. 2343 มี

¹Norwood, loc. cit.

²Ibid., p. 435.

5 โรงเรียน พ.ศ. 2403 มี 66 โรงเรียน และ พ.ศ. 2443 มี 160 โรงเรียน¹ ในต้นศตวรรษที่ 19 มี 457 โรงเรียน เกิดมีการแข่งขันกันระหว่างโรงเรียนแพทย์ด้วยกัน การศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ ใช้เวลาเรียนต่างกัน คือ ตั้งแต่ 16 สัปดาห์ถึง 6 เดือน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจะได้รับปริญญา เอ็ม.ดี. และประกอบอาชีพได้²

ขณะที่การศึกษาวิชาแพทย์เสื่อมลง รัฐบาลก็ได้ทำการต่อสู้เพื่อที่จะยกระดับการศึกษาวิชาแพทย์ให้ได้มาตรฐาน บุคคลหนึ่งที่ทำให้ความสนใจเรื่องนี้มาก คือนายแพทย์ เดเนด เครค (Daniel Drake) เป็นอาจารย์แพทย์ที่โรงเรียนแพทย์ Transylvania Medical School ซึ่งต่อมารู้จักกันในชื่อ มหาวิทยาลัยหลุยส์วิลล์ (University of Louisville) และเป็นผู้ตั้งโรงเรียนแพทย์ Medical College of Ohio ซึ่งต่อมาชื่อมหาวิทยาลัย ซินซินเนติ (University of Cincinnati) นายแพทย์ เครคได้ทำการศึกษาดูสภาพโรงเรียนแพทย์ในสหรัฐอเมริกาและได้ระบุข้อบกพร่อง มีความตั้งใจที่จะจัดประชุมแพทย์เป็นประจำทุกปี เพื่อแก้ไขปรับปรุงการสอน แต่ปรากฏว่าความตั้งใจไม่เป็นผลสำเร็จ³

ผู้รับงานต่อนายแพทย์เครค คือนายแพทย์นาธาน สมิทซ์ เดวิส (Nathan Smith Davis) เป็นผู้ตั้งโรงเรียนแพทย์ Northwestern University Medical School เป็นผู้นำคานการศึกษาวิชาแพทย์ โดยจัดให้มีการอภิปราย หัวข้อการสอน

¹John W. Bowers, "The Study of Medical Education in the United States," Journal of Medical Education, 34 (December, 1959), 1134.

²Young, Richard H., loc.cit.

³L.B. Arey, "History of Northwestern University Medical School 1859 - 1959, Quoted in Richard H. Young," Medical Education in the United States, Journal of Medical Education, 34 (August, 1959), 802.

ปรับปรุงหลักสูตร แต่ก็ไม่ทำให้สภาพการศึกษาในประเทศดีขึ้น ทั้งนี้เพราะขาดความร่วมมือจากหลายฝ่าย

การตั้งสมาคมโรงเรียนแพทย์ประเทศสหรัฐอเมริกา (Association of American Medical College) เมื่อปี พ.ศ. 2420 ได้ทำให้มีการเคลื่อนไหวการศึกษาวิชาแพทย์ สมาคมจัดให้มีการประชุมครั้งแรกที่เมืองฟิลาเดลเฟีย มีผู้แทนจากโรงเรียนแพทย์ 22 โรงเรียนเข้าร่วมประชุม มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการศึกษา วางมาตรฐานโรงเรียนแพทย์ ปรับปรุงหลักสูตรและการสอน ปรากฏว่าไม่ได้รับผลสำเร็จ เพราะไม่มีการร่วมมืออย่างแท้จริง ขณะเดียวกันมีแพทย์อเมริกันที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศยุโรป เดินทางกลับประเทศสหรัฐอเมริกา ได้นำความรู้ใหม่ ๆ มาสอนซึ่งหนักไปทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติ มีการบังคับโรงเรียนแพทย์ทุกแห่งทำการสอน ควบคุมภาคปฏิบัติในห้องทดลอง วิธีนี้ทำให้การศึกษาวินิจฉัยโรคดีขึ้น¹

ในปี พ.ศ. 2436 มีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาวินิจฉัยโรคของประเทศ คือ เป็นยุคฟื้นฟูวิชาการ (Renaissance) มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้น คือ การตั้งมหาวิทยาลัยจอห์น ฮอปกินส์ (Johns Hopkins University) ที่เมืองบัลติมอร์ โดยมีนายจอห์น ฮอปกินส์ บริจาคเงินเจ็ดล้านเหรียญอเมริกัน สร้างโรงเรียนแพทย์อันทันสมัย โรงเรียนแห่งนี้เป็นที่รวมแพทย์ที่มีชื่อเสียงหลายท่าน คือ นายแพทย์วิลเลียม เอช เวลช์ (William H. Welch) นายแพทย์รอลด์ เฮลด์เตก (Rall Halsted) และนายแพทย์เซอร์ วิลเลียม ออสเลอร์ (Sir William Osler) ได้นำการสอนสมัยใหม่มาใช้ ทำการออกกฎข้อบังคับให้นักศึกษาเรียนชั้นเตรียมแพทย์ 4 ปี และเรียนวิชาแพทย์อีก 4 ปีเต็ม ซึ่งหมายความว่า ครูสอนต้องเป็นครูแบบสอนเต็มเวลาด้วย ครูของอุทิศ

¹Young, Richard H., op.cit., p. 803.

เวลาให้การสอนและการวิจัย วิธีการสอนแบบนี้เป็นที่สนใจของชาวอเมริกันมาก¹

การเปลี่ยนแปลงเรื่องการศึกษาวิชาแพทยศาสตร์ที่สำคัญ เกิดขึ้นอีกในปี พ.ศ. 2450 โดยสมาคมแพทย์ (American Medical Association) ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งทำการสำรวจสภาพของโรงเรียนแพทย์ 160 โรงเรียน และได้ทำการแบ่งคุณภาพโรงเรียนแพทย์เป็น 3 ระดับ คือ ระดับดีไซเกรด เอ (A) ปานกลางไซเกรด บี (B) ที่ไม่ดีไซเกรด ซี (C) มีโรงเรียนแพทย์อยู่ในระดับเอ จำนวน 82 โรงเรียน ระดับบีจำนวน 46 โรงเรียน และระดับซี จำนวน 32 โรงเรียน เมื่อจัดระดับคุณภาพของโรงเรียนแพทย์แล้ว คณะกรรมการได้ขอความช่วยเหลือไปยังมูลนิธิคาร์เนกี (Carnegie Foundation) เพื่อสำรวจความก้าวหน้าในการสอนตามโรงเรียนแพทย์ทุกแห่งเพื่อวัดระดับคุณภาพการศึกษาวิชาแพทย์ทั่วประเทศ²

บุคคลสำคัญที่ทำให้เกิดมีการเคลื่อนไหวในเรื่องการศึกษาวิชาแพทย์ของสหรัฐอเมริกา คือนายเฟล็กซ์เนอร์ (Flexner) นายเฟล็กซ์เนอร์ไม่ใช่แพทย์ และไม่เคยสอนในโรงเรียนแพทย์ แต่เป็นนักการศึกษาคนคว้า ได้ทำการศึกษาสภาพโรงเรียนแพทย์ในต่างประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างใกล้ชิด ได้เสนอผลการศึกษาในรูปรายงานการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. 2344 ว่า การผลิตแพทย์ของประเทศเกินความต้องการของประชาชน โรงเรียนแพทย์มีจำนวนมากเกินไป หลายแห่งตั้งเพื่อการค้า เป็นแบบโฆษณาชวนเชื่อหวังผลกำไรมากกว่า และการเรียนใช้แบบจกตามคำบรรยายเป็นส่วนมาก³

จากรายงานของเฟล็กซ์เนอร์ ได้ก่อให้เกิดมีการวิพากษ์วิจารณ์ และมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการศึกษา ประชาชนให้ความสนใจมาก ทำให้โรงเรียน

¹H. Stanley Bennett, "Research and Research Training in Medical School in the United States," Journal of Medical Education, 37 (June, 1962), 583.

²Young, R.H., op. cit., p. 802.

³Bowers, John Z., op. cit., p. 1135.

ต้องปรับปรุงหลายทางเพื่อให้ได้มาตรฐาน โรงเรียนบางแห่งไม่สามารถปรับให้ได้ มาตรฐานก็เล็กลงไป บางแห่งถูกปิด ในปี พ.ศ. 2453 มีโรงเรียนแพทย์ทั่วประเทศ 156 โรงเรียน และในปี พ.ศ. 2458 เหลือ 66 โรงเรียนเท่านั้น¹ อาจนับได้ว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนเลย ขณะเดียวกันสมาคมโรงเรียนแพทย์มีบทบาทมากขึ้น ให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียนแพทย์เต็มที่ สมาคมทำการวัดผลการศึกษาเสมอ ส่งผู้แทนทำการสำรวจโรงเรียนแพทย์เป็นประจำ ออกกฎข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการรับนักศึกษาแพทย์ กำหนดหลักสูตรและออกไปประกอบโรคศิลป์ให้แก่แพทย์ที่ปฏิบัติตามระเบียบสมาคม จึงจะมีสิทธิประกอบอาชีพโดยถูกต้องตามกฎหมาย

นับตั้งแต่รายงานของเฟลด์เนอร์ได้เสนอมานี้ มีการตื่นตัวเรื่องการศึกษาแพทย์ในประเทศมาก มีการตั้งสมาคมแพทย์หลายสาขา จัดมีการประชุมการศึกษาทุกปี เพื่อช่วยแก้ปัญหา รวมมือกันมากขึ้นในระหว่างแพทย์ด้วยกัน โรงเรียนแพทย์พยายามรักษามาตรฐานการศึกษาตลอดเวลา²

ปัจจุบันโรงเรียนแพทย์ในสหรัฐอเมริกาประมาณ 82 โรงเรียน อยู่ในความดูแลอย่างใกล้ชิดของคณะกรรมการว่าด้วยการศึกษาอบรมแพทยศาสตร์ (Committee on Medical Education) ซึ่งเป็นกรรมการหนึ่งในเครือของสมาคมการศึกษาแพทยศาสตร์อเมริกัน (American Medical Association) คณะกรรมการคอยตรวจตราการบริหารงาน การสอน ของโรงเรียนแพทย์อยู่ตลอดเวลาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้โรงเรียนแพทย์อยู่ในระดับมาตรฐาน ส่งเสริมให้มีการทดลองการสอนด้วยวิธีใหม่ ๆ ขณะเดียวกันสมาคมเปิดโอกาสให้โรงเรียนแพทย์มีอิสระในการบริหาร

¹ Young, R.H., loc.cit.

² หลวงพิณพาทพิทยพงศ, แนวการศึกษาแพทยศาสตร์..., หน้า 664 -65.

1
 อย่างเต็มที่ 1

โรงเรียนแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกาแยกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภท
 โรงเรียนแพทย์ของรัฐ และโรงเรียนของเอกชน² การเข้าศึกษาในโรงเรียนแพทย์
 จะเหมือนกันทุกแห่ง คือ รับนักศึกษาที่สำเร็จจากเตรียมแพทย์ ผู้สมัครต้องสอบผ่าน
 ข้อเขียนที่เรียกว่า Medical College Admission Test ซึ่งออกโดยสมาคม
 โรงเรียนแพทย์³

ฉะนั้น จะเห็นได้ว่า เฟลด์เนอร์ มีอิทธิพลต่อการศึกษาวิชาแพทย์ของประเทศ
 และได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง คือ การวิจัยทางวิทยาศาสตร์เป็นที่สนใจ
 ในวงการศึกษามาก รัฐบาลสนับสนุนการวิจัยทุกสาขาวิชาทางแพทย์ อาจารย์แพทย์
 ในมหาวิทยาลัยนิยมทำการวิจัย สมาคม อภคการ มูลนิธิหลายแห่งให้ทุนอุดหนุนการวิจัย
 ขณะเดียวกันประชาชนก็อุทิศเวลาให้การวิจัยมากขึ้น⁴ ได้มีการส่งเสริมให้นักศึกษา
 มีส่วนร่วมในการวิจัยในหลายสถาบัน ก่อนที่เฟลด์เนอร์จะเข้ามาปฏิรูปนั้น มีการวิจัยกัน
 บ้างแล้ว แต่ไม่เห็นเป็นของสำคัญดังเช่นที่โรงเรียนแพทย์เยล (Yale Medical
 School) ก็ทำมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2468⁵ ที่โรงเรียนแพทย์ จอห์น ฮอปกินส์ มี
 อาจารย์แพทย์หลายท่านมีชื่อเสียงในการทำวิจัย คือ นายแพทย์ รอดด์ เฮลเสตค

¹E.L. Turner and Others, "A Medical Education in the United States and Canada," Journal of American Medical Association, 168 (15 November, 1958), 1459 - 1547.

²Turner, E.L., loc.cit.

³Bowers, John Z., op.cit., p. 1136.

⁴Ibid., p. 1135.

⁵Vernon W. Lippard, "The Role of Research in the Medical Curriculum," Journal of Medical Education, 33 (March, 1958), 202.

นายแพทย์เซอร์วิลเลียม ออสเตอร์ และนายแพทย์วิลเลียม เอช. เวลช แพทย์ที่กล่าว
นามมานี้ได้อุทิศชีวิตให้กับการวิจัยมาก และมีส่วนให้นักศึกษาแพทย์มีผลงานวิจัยทุกครั้ง
ในปัจจุบันนี้วงการแพทย์ถือว่าการศึกษาเป็นแนวโน้มสำคัญของการศึกษาวิชาแพทย์ เป็น
เครื่องประกันความเข้มแข็ง การศึกษา และความรู้ทางแพทย์ และเป็นแรงกระตุ้นใหม่
การศึกษาทดลองคนความมากยิ่งขึ้น¹

ก่อนปี พ.ศ. 2473 ไม่มีการวางหลักสูตรการเป็นแพทย์ฝึกหัดหรือแพทย์-
ประจำบ้าน แพทย์ที่สำเร็จการศึกษา 4 ปี ถือว่าจบหลักสูตร ต่อมาเมื่อการศึกษา
เปลี่ยนไป สภาการศึกษาแพทยศาสตร์และโรงพยาบาล (Council on Medical
Education and Hospital) ได้สนใจเรื่องการศึกษาหลังปริญญาตรีมาก โรงเรียน
แพทย์ก็สนใจเช่นเดียวกัน ได้มีการประชุมเพื่อสนองความคิดเห็นอยู่เนือง ๆ² ในที่สุด
ได้ทำการตกลงดังนี้ แพทย์ที่ได้รับปริญญา เอ็ม.ดี. ต้องเป็นแพทย์ฝึกหัด (Intern)
อยู่ในโรงพยาบาลทุกคน มีโรงพยาบาลหลายแห่งที่ถูกคัดเลือกให้เป็นสถานฝึกหัด ซึ่ง
เป็นโรงพยาบาลที่ได้รับการรับรองจากสภาการศึกษาแพทยศาสตร์และโรงพยาบาล
เมื่อผ่านการเป็นแพทย์ฝึกหัดแล้ว สภาจึงจะออกไปประกอบโรคศิลป์ให้³ การฝึกชั้น
ต่อไป คือ การเป็นแพทย์ประจำบ้าน (Residency) เป็นการฝึกชั้นสูงขึ้นไป เพื่อเป็น
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค ใช้เวลาประมาณ 1 - 2 ปี หรือ 3 - 5 ปี เมื่อผ่านการ
ศึกษาขั้นนี้แล้ว จะได้รับประกาศนียบัตรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรคจากสภาการศึกษาแพทย์

¹Young, R.H., op.cit., p. 807.

²Glen R. Shepherd, "History of Continuation Education
in the United States Since 1930," Journal of Medical Education,
35 (August, 1960), 740.

³Young, R.H., op.cit., p. 811.

และโรงพยาบาลเช่นเดียวกัน¹ สภาได้แบ่งชนิดของประกาศนียบัตรผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรคเป็น 19 สาขาวิชา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถที่แท้จริงของแพทย์เป็นการรับรองความสำเร็จในอาชีพ ส่งเสริมให้แพทย์มีความกระตือรือร้นที่จะรับประกาศนียบัตรชั้นสูงนี้เพื่อเป็นเกียรติในอาชีพ การอบรมเพื่อรับประกาศนียบัตรเฉพาะโรคนี้ ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก แพทย์ที่ได้รับปริญญา เอ็ม.ดี. มุ่งที่จะรับการศึกษาเฉพาะโรคเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี²

จะเห็นได้ว่า การศึกษาวิชาแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการค้นคว้าทุกยุคทุกสมัย ประชาชนให้ความสนใจมาก โรงเรียนแพทย์และสมาคมแพทย์หลายสาขาวิชาต่างให้ความสนใจที่จะปรับปรุงการศึกษาวิชาแพทย์ให้ได้มาตรฐานอยู่เสมอ ได้จัดมีการประชุมเป็นประจำ ทุกฝ่ายให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี นับตั้งแต่การสอบคัดเลือกนักศึกษาแพทย์เพื่อเข้ารับการศึกษาวินิจฉัยและเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ยังมีหลักสูตรเพื่อส่งเสริมความชำนาญเฉพาะโรคอีก ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้ที่จะเป็นแพทย์ที่ดีนั้นต้องทำการศึกษาดลอดชีวิตเพื่อให้สมกับเป็นผู้รับผิดชอบในชีวิตมนุษย์

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์

ประเทศสหรัฐอเมริกา เริ่มมีโรงเรียนแพทย์ในราว พ.ศ. 2306 และขยายทั่วประเทศในปีต่อ ๆ มา โรงเรียนแพทย์บางแห่งมีห้องสมุดเพื่อให้อาจารย์แพทย์และนักศึกษาคนควา ห้องสมุดมีอยู่ตามภาคต่าง ๆ บางแห่งมีอายุเป็นร้อยปี บางแห่งตั้งในศตวรรษที่ 20 ห้องสมุดมีวัตถุประสงค์ที่จะจัดบริการที่ดีที่สุดแก่ผู้ใช้ และห้องสมุด

¹Authur N. Springall and others, "Graduate Medical Education the United States," Journal of American Medical Association, 168 (4 October, 1958), 561 - 90.

²Douglas D. Volan, "Scope and Extent of Postgraduate Medical Education in the United States," Journal of American Medical Education, 157 (26 February, 1955), 703 - 706.

โรงเรียนแพทย์หลายแห่งมีชื่อเสียงมากเป็นที่รู้จักกันทั่วโลก

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์แห่งแรกของประเทศสหรัฐอเมริกาอยู่ที่โรงพยาบาลเพนซิลวาเนีย (Pennsylvania Hospital) ตั้งในปี พ.ศ. 2308 เป็นโรงพยาบาลของโรงเรียนแพทยมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย และเป็นโรงพยาบาลแห่งแรกของประเทศที่ตั้งขึ้นเพื่อใช้ในการสอนของโรงเรียนแพทย์ นายแพทย์จอห์น มอแกน (John Morgan) ได้เป็นผู้ตั้งขึ้นในสมัยที่สหรัฐอเมริกาเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษ¹ นับได้ว่าเป็นโรงเรียนแพทย์ที่มีอายุมากที่สุด และมีการฉลองครบรอบ 100 ปี เมื่อ พ.ศ. 2508 นี้² การตั้งโรงเรียนแพทย์ในสมัยต่อมาจะมีการสร้างห้องสมุดควบคู่ไปด้วย แต่ในตอนแรก ๆ นั้น ห้องสมุดบางแห่งมีหนังสือตำราจำนวนน้อยไม่ครบตามความต้องการ บางแห่งยังมีน้อยกว่าหนังสือส่วนตัวของอาจารย์เสียอีก³

ห้องสมุดส่วนตัวของอาจารย์แพทย์ที่มีชื่อเสียงหลายท่าน มีหนังสือที่มคุณค่ามากได้เคยมีผู้ทำการสำรวจห้องสมุดส่วนตัวของแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา ทราบว่าแพทย์ที่มีชื่อเสียงมีห้องสมุดส่วนตัวทุกคน มีหนังสือประมาณ 300 - 400 เล่ม หนังสือตำราเหล่านี้ในสมัยต่อมาได้กระจัดกระจายไปตามโรงเรียนแพทย์บาง หายสาบสูญบ้าง แต่มีหลายท่านที่ทำการเก็บรักษาอย่างดี คือ หนังสือของนายแพทย์ เซอร์วิลเลียม ออสเลอร์ ปัจจุบันเก็บที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยแมกกิลล์ (McGill University) หนังสือของนายแพทย์ ฮาร์วี กูซซิง (Harvey Cushing) นายแพทย์ อาร์โนลด์ ซี เคลปส์ (Arnold C. Klebs) และนายแพทย์ จอห์น เอฟ มิลตัน (John F. Milton)

¹Wood, Francis, op.cit., p. 632.

²Eugene P. Pendergrass, "Two Hundred Years of Medicine at Pennsylvania," Archives of Environmental Health, 11 (September, 1965), 259.

³Norwood, W.F., op.cit., p. 443.

รวมอยู่ที่ห้องสมุดมหาวิทยาลัยเยล (Yale University)¹ หนังสือเหล่านี้เป็นส่วนประกอบสำคัญในการจัดตั้งห้องสมุดโรงเรียนแพทยคอมา และมีบทบาทสำคัญในการศึกษาประวัติศาสตร์แพทยควย พวกบันทึก เอกสาร จดหมายโต้ตอบ รายงาน ใบโฆษณา ประกาศ ที่อยู่ในห้องสมุดส่วนตัวของแพทย์เป็นอุปกรณ์สำคัญอย่างยิ่งในการศึกษาประวัติทางแพทย์เพื่อนำมาประกอบการศึกษากับเหตุการณ์ปัจจุบันได้²

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นห้องสมุดของโรงเรียนแพทย์บางแห่งที่มีชื่อเสียงของแต่ละภาค สำหรับภาคตะวันออกจะนำตัวอย่างห้องสมุดหลายแห่งมากล่าว เพราะเป็นภาคที่เจริญมาก่อน ห้องสมุดเหล่านี้เป็นห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ที่มีชื่อเสียงในการศึกษาวิจัยทั้งสิ้น รวมทั้งห้องสมุดรัฐสภาอเมริกัน (Library of Congress) และห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน (National Library of Medicine) เพราะถือว่าเป็นห้องสมุดระดับชาติ

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ทางภาคตะวันออก

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย (Columbia University Medical Library)

มหาวิทยาลัยโคลัมเบียเกิดจากการรวมโรงเรียนแพทย์ 2 แห่ง คือ โรงเรียน College of Physicians and Surgeons ตั้งในปี พ.ศ. 2350 และโรงเรียน King's College School of Medicine ตั้งในปี พ.ศ. 2310 ห้องสมุดของโรงเรียนแพทย์จัดตามแบบห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ในยุโรป คือมีห้องสมุดแผนก ตอมา

¹Thomas Landace, "Medical Libraries," Encyclopedia of Librarianship (3 rev.ed., New York : Hafner Publishing Company, 1967), p. 296.

²Gertrude L. Annan, "Medical Libraries and Medical History," Bulletin of the New York Academy of Medicine, 21 (March, 1945), 163.

ในปี พ.ศ. 2455 มีการตั้งห้องสมุดสำหรับนักศึกษา และในปี พ.ศ. 2472 ห้องสมุด
แผนกใดมารวมกับห้องสมุดกลาง ห้องสมุดนี้หนังสือตำราแพทย์ทั่วไป และมีมากทาง-
สาขาจิตวิทยา จักษุวิทยา รายงานการวิจัยทางแพทย์ทุกสาขาวิชา และหนังสือสาขา
วิทยาศาสตร์การเกษตร¹ จำนวนหนังสือวารสารของห้องสมุดมีมากขึ้นทุกปี นอกจากนี้
ยังมีประเภทสไลด์ (Slide) เกี่ยวกับประวัติการแพทย์จำนวนมาก²

ห้องสมุดมีบรรณารักษ์วิชาชีพที่มีประสบการณ์และได้รับการอบรมเป็นอย่างดี
นอกจากมีบริการรับจ่ายทั่วไปแล้ว ก็ยังมีบริการยืมระหว่างห้องสมุดและบริการคนควา
รวบรวมบรรณานุกรมอีกด้วย ปัจจุบันห้องสมุดคับแคบมากและได้ดำริที่จะสร้างห้องสมุด
ใหม่

ห้องสมุดโรงเรียนแพทยมหาวิทาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University
School of Medicine and Public Health Library)

ห้องสมุดแห่งนี้ ตั้งโดยนายแพทย์ จอห์น วาเรน (John Warren) เมื่อ
พ.ศ. 2325 โดยได้ออบหนังสือจากห้องสมุดส่วนตัวให้ ซึ่งถือว่าเป็นหนังสือชุดแรก
ของห้องสมุด และมีหนังสือที่พิมพ์ระหว่างปี พ.ศ. 2015 - 2471 ห้องสมุดได้รับ
เงินและหนังสือบริจาคจากผู้สนใจเรื่องห้องสมุดแพทย์ตลอดมา ในปี พ.ศ. 2353

¹Key, Thomas, op.cit., pp. 235 - 36.

²Columbia University, "The Faculty of Medical School
of Public Health and Administration Medicine 1962 - 63,"
Columbia University Bulletin no,5 (2 February, 1962), 48.

³Harvard University, Harvard Medical School and School
of Dental Medicine 1962 - 1963 (Columbia, Massachusetts :
Harvard University, 1962), p. 19.

โรงเรียนแพทย์ย้ายไปที่เมืองบอสตัน ห้องสมุดจึงแยกต่างหาก ห้องสมุดขยายไปอย่างช้า ๆ และทำหน้าที่เป็นห้องสมุดกลางของโรงเรียนแพทย์ และมีห้องสมุดสาขาอีก 4 แห่ง ซึ่งแยกอยู่ตามอาคารต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย

ห้องสมุดกลางมีหนังสือประวัติการแพทย์ที่น่าสนใจมาก เก็บไว้ที่ห้องอ่านหนังสือ วาเรน (Warren Library) มีหนังสือตำรา จุลสารทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ที่มีอายุมากกว่าห้าชั่วอายุคน มีบริการรับจ่าย บริการยืมระหว่างห้องสมุด นอกจากนี้ยังอนุญาตให้นักศึกษาแพทย์จากโรงเรียนแพทย์ในเมืองบอสตันและเคมบริจจ์ใช้ห้องสมุดได้¹

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์มหาวิทยาลัย จอห์น ฮอปกินส์ (John Hopkins University)

ห้องสมุดมีชื่อว่า ห้องสมุดวิลเลียม เอช เวลช์ (William H. Welch Medical Library) ที่ให้ชื่อนี้เพื่อเป็นเกียรติแก่นายแพทย์วิลเลียม เอช เวลช์ ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกโรงเรียนแพทย์ของมหาวิทยาลัยนี้ ห้องสมุดสร้างเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2472 ได้รับความช่วยเหลือจากมูลนิธิร็อกกัฟเฟอร์ (Rockefeller Foundation) และเพื่อนของนายจอห์น ฮอปกินส์ ห้องสมุดตั้งขึ้นเพื่อให้บริการแก่โรงพยาบาลและโรงเรียนแพทย์ของมหาวิทยาลัย คือโรงพยาบาล Johns Hopkins Hospital โรงเรียน School of Medicine และโรงเรียน School of Hygiene and Public Health ห้องสมุดทำหน้าที่เป็นห้องสมุดกลางให้บริการแก่สถาบันทั้งสามดังกล่าวมาแล้ว โดยรวบรวมหนังสือตำราวารสารทางแพทย์จากห้องสมุดทั้งสามสถาบันมารวมกัน หนังสือตำรามีลักษณะพิเศษคือ ส่วนมากเป็นหนังสือสาขาศัลยแพทย์ และมี

¹Harvard University, Harvard Medical School, Courses for Graduates, Announcement for 1962 - 63 (Boston, Massachusetts : Harvard University, 1962), p. 10.

หนังสือประวัติทางแพทย์ที่สมบูรณ์แห่งหนึ่ง¹ หอสมุดทำการปรับปรุงบริการให้ดีขึ้น
ใหม่บริการอย่างกว้างขวาง โดยจัดใหม่หนังสือวารสารมากทุกสาขาวิชา เพื่อบริการ
แก่สมาชิกมากที่สุด

หอสมุดโรงเรียนแพทย์ภาคตะวันตก

หอสมุดโรงเรียนแพทย์มหาวิทยาลัย สแตนฟอร์ด (Stanford University
School of Medicine)

มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด อยู่ที่รัฐแคลิฟอร์เนีย เป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่
และมีชื่อเสียงมากแห่งหนึ่งทางด้านการวิจัยทางแพทย์ เคิมเป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยา-
ลัยปาซิฟิก (University of The Pacific) ซึ่งตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2401 นับว่า
เป็นโรงเรียนแพทย์แห่งแรกในภาคตะวันตก ต่อมาในปี พ.ศ. 2415 โรงเรียนแพทย์
ได้เปลี่ยนชื่อเป็น Medical College of Pacific และเปลี่ยนเป็น Cooper
Medical College เพื่อเป็นเกียรติแก่ นายแพทย์เลวี คูเปอร์ เลน (Levi
Cooper Lane) ซึ่งเป็นผู้ช่วยเหลือโรงเรียนแพทย์มาก คือได้ส่งเสริมการทำวิจัย
แพทย์จนมีชื่อเสียง² โรงเรียนแพทย์แห่งนี้มีหอสมุดชื่อ Lane Medical Library
เป็นหอสมุดสาขาของสมุคกลางมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด และนายแพทย์ เลวี คูเปอร์
เลน เป็นผู้ตั้ง

¹Johns Hopkins University, The Johns Hopkins University
Circular, School of Hygiene and Public Health 1969 - 1970
(Baltimore, Maryland : The Johns Hopkins University, 1969), p.33.

²Thomas A. Godna, "Medical School of Medicine, Stan-
ford University School of Medicine," California Medicine,
110 (January, 1969), 74.

อาคารห้องสมุดเป็นแบบห้องกันไฟได้ มีจำนวนสามชั้นครึ่ง นายแพทย์เลน โคบริจาดเงิน จำนวน 110,423.81 เหรียญอเมริกัน รวมการก่อสร้างห้องสมุดด้วย ห้องสมุดมีหนังสือประวัติการแพทย์ หนังสือตำราเก่า ๆ พวกคนฉบับตัวเขียนเกี่ยวกับการแพทย์ของชาวเตอร์กี เปอร์เซีย และหนังสืออารบิก นอกจากนี้ยังมีห้องสมุด ประวัติการแพทย์ประเทศลาตินอเมริกาและอังกฤษด้วย ห้องสมุดมีบริการรับจำหน่ายหนังสือ บริการยืมระหว่างห้องสมุด ห้องสมุดได้รับหนังสือและเงินบริจาคเป็นประจำ และกองทุน Lane Funds เพื่อซื้อหนังสือเข้าห้องสมุด มีผู้รวมบริจาคทุนนี้จำนวนมาก¹

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ภาคเหนือ

โรงเรียนแพทยมหาวิทาลัยอิลลินอยส์ (University of Illinois) แต่เดิมโรงเรียนแพทย์มีชื่อว่า College of Physicians and Surgeons of Chicago ต่อมาเปลี่ยนเป็น College of Medicine of the University of Illinois โรงเรียนแพทย์มีห้องสมุดชื่อ Quine Library of Medical Sciences ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2433 หนังสือตำราส่วนใหญ่ได้รับบริจาคจากนายแพทย์หลายท่านของโรงเรียน ส่วนใหญ่ได้รับจากนายแพทย์ วิลเลียม อี.ควีน (William E. Quine) ผู้ซึ่งได้รับเกียรติให้นำชื่อตั้งเป็นชื่อห้องสมุด ห้องสมุดมีหนังสือเก่า (Rare Books) ประวัติการแพทย์จำนวนมากบางเล่มพิมพ์ก่อนปี พ.ศ. 2393 เป็นหนังสือสาขาพันธุศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และ-

¹Stanford University. Stanford University School of Medicine, nv.10 (3 August, 1962), p. 11.

พฤกษศาสตร์¹ นอกจากนี้ยังมีรายงานการวิจัยและหนังสือการศึกษาแพทย์ชั้นสูงด้วย²

ห้องสมุดโรงเรียนแพทยมหาวิทยาลัย วิสคอนซิน (University of Wisconsin Medical School Library)

ห้องสมุดนี้ ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2466 ที่โรงพยาบาล Wisconsin General Hospital เมื่อเริ่มตั้งมีลักษณะเป็นห้องอ่านหนังสือ มีหนังสือตำราแพทย์จำนวนมาก หนังสือที่เกี่ยวกับระวิการแพทย์และบุคคลสำคัญทางแพทย์มีมากกว่า 6,000 เล่ม ห้องสมุดให้บริการแก่อาจารย์แพทย์ นักศึกษาแพทย์ พยาบาล และประชาชนที่สนใจ ภายในรัฐ ให้ความช่วยเหลือความร่วมมือแก่ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์อื่น ๆ ที่อยู่ในรัฐเดียวกันและรัฐอื่น ๆ ทั่วประเทศ³

ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ภาคใต้

ห้องสมุดโรงเรียนแพทยมหาวิทยาลัย เอเมอรี (Emory University)

ห้องสมุดชื่อ Abner Wellborn Colhoun Medical Library ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2466 เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ นายแพทย์ เอ.คัมบริว.โคลด์ฮัน(A.W.Colhoun) ซึ่งเป็นอาจารย์แพทย์สอนวิชาจักษุศาสตร์ที่โรงเรียนแพทย์ Atlanta Medical College เป็นเวลานาน 38 ปี ห้องสมุดนี้นายแพทย์โคลด์ฮัน และครอบครัวเป็นผู้ตั้งและยกให้

¹Keys, T.E., op.cit., pp. 209 - 210.

²University of Illinois, "The University of Illinois College of Medicine 1963 - 1965," University of Illinois Bulletin (Chicago, Illinois : University of Illinois, 1963), p.16.

³University of Wisconsin, "School of Medicine Announcement of Courses 1961 - 63," Bulletin of The University of Wisconsin (July, 1961), M. 5.

แก่โรงเรียนแพทย์ ห้องสมุดแบ่งเป็นห้องสมุดกลาง และห้องสมุดสาขา ซึ่งแยกอยู่ตามอาคารต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัย¹

ห้องสมุดขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว ให้บริการแก่อาจารย์แพทย์ นักศึกษาของมหาวิทยาลัยและบุคคลภายนอกที่สนใจ มีหนังสือตำรา วารสารทางแพทย์ทุกสาขาวิชา และจำนวนมาก สิ่งพิมพ์ของห้องสมุดมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากทุกปี มีบริการรับจ่ายหนังสือ บริการยืมระหว่างห้องสมุด และบริการถ่ายเอกสารในราคาถูก²

ห้องสมุดมหาวิทยาลัยแวนเคอเบิล (Vanderbilt University School of Medicine Library)

ห้องสมุดตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2449 ที่โรงเรียนแพทย์ทางบริเวณตอนใต้ของมหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2450 สถาปน์ Nashville Academy of Medicine ได้ให้หนังสือตำราแพทย์ จำนวน 2500 เล่มแก่ห้องสมุด นอกจากนี้ยังได้รับหนังสือตำราบริจาคจากนายแพทย์ในเมืองเนสวิลล์อีกด้วย ห้องสมุดมีหนังสือที่มีคุณค่ามากทาง การวิจัยการแพทย์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ หนังสืออ้างอิง วารสาร ไมโครฟิล์ม นอกจากนี้ยังมีรูปภาพประวัติการแพทย์ของประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวนมาก ห้องสมุดเคยได้รับความช่วยเหลือจากมูลนิธิร็อคกี้เฟลเลอร์ เพื่อซื้อหนังสือตำรา ลักษณะพิเศษ คือมีแผนกประวัติการแพทย์และแผนกประวัติการพิมพ์หนังสือทางแพทย์ของประเทศสหรัฐอเมริกา จดหมายโต้ตอบ และหนังสือหายากที่มีคุณค่ามาก³

¹Emory University, "A School of Medicine 1963 - 64," A Bulletin of Emory University, 49 (15 May, 1963), 10.

²Emory University, loc.cit.

³Vanderbilt University, Vanderbilt University School of Medicine 1963 - 64 (Tennessee, Vanderbilt University School of Medicine, 1963), p. 30.

ห้องสมุดรัฐสภาอเมริกัน (Library of Congress, The Medical Collection)

ห้องสมุดรัฐสภาอเมริกัน เรียกว่า ห้องสมุด แอล ซี (L. C.) ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2343 เพื่อสนองความต้องการและให้บริการแก่สมาชิกรัฐสภาอเมริกัน ตลอดจนข้าราชการอื่น ๆ สมัยแรกมีหนังสือตำราเพียง 243 เล่มเท่านั้น ในปี พ.ศ. 2409 ห้องสมุดมีหนังสือประมาณ 54 ล้าน รวมทั้งสิ่งพิมพ์ประเภทโสตทัศนวัสดุด้วย¹ ห้องสมุดนี้นับได้ว่าเป็นห้องสมุดที่มีสิ่งพิมพ์ทางแพทยมากแห่งหนึ่ง มีหนังสือตำราแพทย์ และวิชาที่เกี่ยวข้องของจำนวนมาก ประมาณ 150 เล่ม ได้รับบริจาคจากประธานาธิบดี โทมัส เจฟเฟอร์สัน (Thomas Jefferson) และหนังสือที่ไต่จากกฎหมายลิขสิทธิ์ (Copyright Acts) ที่ออกในปี พ.ศ. 2323 ด้วย หนังสือส่วนใหญ่เป็นประเภทหายาก ซึ่งมีคุณค่าประวัติทางแพทย ต่อมาห้องสมุดได้รับหนังสือบริจาคจำนวนประมาณ 4600 เล่ม จากนายแพทย์ โจเซฟ เมเรดิกโท โทเนอร์ (Joseph Meredith Toner) จุลสารเกี่ยวกับโรคระบาด และบุคคลสำคัญทางแพทย ฟิล์มภาพยนตร์เกี่ยวกับการแพทย ซึ่งถ่ายทำในศตวรรษที่ 16 - 18 คนฉบับตัวเขียน จดหมายส่วนตัว นอกจากนี้ ยังมีสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับประวัติการแพทยของประเทศในทวีปเอเชีย โดยเฉพาะประเทศ จีน ธิเบต อินเดีย ทั้งภาษาสันสกฤต บาลีที่แปลมาจากภาษาละติน เยอรมัน และ อังกฤษ นับได้ว่าเป็นห้องสมุดที่มีเรื่องทางแพทยของทุกชาติทุกภาษาที่สมบูรณ์แห่งหนึ่ง²

ห้องสมุดแพทยแห่งชาติอเมริกัน (National Library of Medicine)

ห้องสมุดนี้ มีชื่อย่อ ๆ ว่า ห้องสมุด เอน แอล เอ็ม (N.L.M.) ตั้งเมื่อปี

¹ทองหยด ประทุมวงศ์ "การจัดหมู่หนังสือระบบห้องสมุดรัฐสภาอเมริกัน (Library of Congress Classification," วารสารห้องสมุด, 14 (กรกฎาคม - สิงหาคม, 2513), 234.

²Keys, T.E., op.cit., pp. 254 - 55.

พ.ศ. 2379 แต่เดิมเป็นห้องสมุดเล็ก ๆ ชื่อห้องสมุด Library of the Surgeon General's Office¹ มีหนังสือตำราประมาณ 1800 เล่ม ต่อมาอีก 30 ปี มีประมาณ 100,000 เล่ม² ระหว่างปี พ.ศ. 2408 - 2438 นายแพทย์จอห์น ชอว์ บิลลิง (John Shaw Billing) เป็นบรรณารักษ์ และ โรเบิร์ต เฟลทเชอร์ (Robert Fletcher) เป็นผู้ช่วย ห้องสมุดเปลี่ยนชื่อหลายครั้งดังนี้ พ.ศ. 2465 ชื่อ Army Medical Library พ.ศ. 2495 ชื่อ Armed Forces Medical Library พ.ศ. 2499 ชื่อ National Library of Medicine ซึ่งยังคงใช้ชื่อยุจนถึงปัจจุบันนี้³ และเมื่อ พ.ศ. 2505 ห้องสมุดย้ายไปอยู่ที่เมืองเบเตสดา รัฐแมริแลนด์ (Bethesda, Maryland)⁴ ห้องสมุดมีหนังสือตำราวารสารทางแพทยครบทุกสาขา-วิชา หนังสือหายาก หนังสือพิมพ์ก่อนศตวรรษที่ 15 ทัศนบัตรเขียน จุลสารและวิทยานิพนธ์⁵ ไมโครฟิล์ม และรูปภาพอีกมาก ปัจจุบันห้องสมุดมีสิ่งพิมพ์มากกว่า 900,000 เล่ม ซึ่งได้มาโดยการซื้อแลกเปลี่ยนและบริจาค

¹Martin M. Cumming, "Scope and Services of the U.S. National Library of Medicine," Israel Journal of Medical Sciences, 1 (March, 1965), 180.

²Frank B. Rogers, "The Armed Forces Medical Library and Medical Education," Journal of Medical Education, 30 (September, 1955), 529.

³Keys, T.E., op.cit., p. 252.

⁴Cumming, Martin M., op.cit., p. 182.

⁵Leslie T. Morton. How to Use a Medical Library, a guide for Practitioners, Research, Workers and Students (London : William Heineman Medical Books, Ltd., 1964), p. 12.

ห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกา มีหน้าที่รวบรวมหนังสือตำราสิ่งพิมพ์ทางแพทย์
ทุกเล่ม ทุกภาษา จากทั่วโลก เพื่อที่จะนำมาไว้เพื่อให้บริการแก่ห้องสมุดทั่วโลกเช่นเดียวกัน
หน้าที่สำคัญของห้องสมุดแยกได้เป็น 3 ประการ คือ ทำหน้าที่รวบรวม เก็บรักษา และ
ให้บริการ¹ ห้องสมุดได้พิมพ์หนังสือคู่มือเพื่อใช้สำหรับค้นหาหารายชื่อหนังสือ วารสาร
และสิ่งพิมพ์ของห้องสมุด ตั้งแต่สมัย จอห์น ฮอว์ บิลลิง เป็นบรรณารักษ์ คือ พ.ศ.

2422 ชื่อ Index - Catalogue of the Library of the Surgeon General's
Office เป็นครั้งแรก และได้จัดทำดัชนีทางแพทย์เพื่อเป็นคู่มือหาบทความแพทย์ชื่อ Index
Medicus ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น Quarterly Index Medicus และ Quarterly
Cumulative Index Medicus และครั้งสุดท้ายชื่อ Index Medicus

ห้องสมุดได้นำโปรแกรมระบบการเก็บและการนำมาใช้อย่างรวดเร็ว
(Retrieval Program) ใช้กับระบบ MEDLARS (Medical Literature
Analysis and Retrieval System) เพื่อผลิต Index Medicus ลักษณะพิเศษ
ของระบบ MEDLARS คือสามารถลดเวลาในการทำจาก 22 วัน เหลือเพียง 5 วัน
เท่านั้น²

บุคคลสำคัญของห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกา มีส่วนทำให้ห้องสมุดมีชื่อเสียง
และบริการดี คือนายแพทย์ แฟรงค์ บี โรเจอร์ (Frank B. Rogers) อดีตผู้อำนวยการ
ได้พยายามส่งเสริมงานของห้องสมุดจนมีบทบาทสำคัญในวงการแพทย์ งานสำคัญ ๆ คือ
เป็นผู้วางแผนสร้างห้องสมุดปัจจุบัน ทำการควบคุมการขนย้าย และให้คำแนะนำในการ
จัดห้องสมุดที่สร้างใหม่ มีส่วนรวมในการทำ Index Medicus ซึ่งอำนวยความสะดวก
ในการหาบทความแพทย์แก่ผู้ใช้ทั่วโลก³

¹Cumming, M.M., op. cit., p. 183.

²Morton, Leslie T., op. cit., pp. 12 - 15.

³"Frank B. Rogers and the National Library of Medicine,"
New England Journal of Medicine, 296 (4 July, 1963), 52.

สมาคมห้องสมุดแพทย์

สมาคมห้องสมุดก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2441 โดยนางสาวเอ็ม.อาร์.ชาร์ลตัน (M.R. Charlton) บรรณารักษ์ของสมุดโรงเรียนแพทยมหาวิทาลัยเมกกิลล์ (McGill's Faculty of Medicine) โดยได้รับคำแนะนำจากนายแพทย์เซอร์ วิลเลียม ออสเลอร์ ได้มีการประชุมบรรณารักษ์ครั้งแรกที่สำนักงานของวารสาร Philadelphia Medical Journal ณ เมืองฟิลาเดลเฟีย เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2441¹ ผู้เข้าร่วมประชุมมี 8 ท่าน มีนายแพทย์จอร์จ เอ็ม. โกลด์ (George M. Gould) เป็นประธาน และได้รับเลือกเป็นนายกสมาคมห้องสมุดแพทย์คนแรกในเวลาต่อมา² รองนายกได้แก่นายแพทย์โรทรอช (Rothroch) และนางสาวชาร์ลตัน เป็นเหรัญญิก

ในตอนแรกสมาคมมีชื่อว่า Association of the Medical Librarians และเปลี่ยนเป็น Medical Library Association เมื่อปี พ.ศ. 2450 มีนางสาวนอยส์ (Noyes) เป็นนายกสมาคมหญิงคนแรก³ สมาคมตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริม ปรับปรุง และดึงดูดความสนใจในเรื่องห้องสมุดแพทย์ ซึ่งนายกสมาคมคนแรก ไคทสวาว์ในวันเข้ารับตำแหน่ง ว่าจะดำเนินการในเรื่องการแลกเปลี่ยนสิ่งพิมพ์ที่ซ้ำกันระหว่างห้องสมุดแพทย์ รวบรวมหนังสือตำราของแพทย์ที่เสียชีวิตและปลดเกษียณ รับบริจาคและให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ห้องสมุด จัดทำสหมิตรของสิ่งพิมพ์ทาง

¹Doe, Janet, op.cit., p. 21.

²L. Marqueriette Prime, "The Medical Library Association : Aims, Activities, and a Brief History," Bulletin of the Medical Library Association, 40 (January, 1952), 30.

³Doe, Janet, op.cit., p. 21.

แพทย์ ทำดัชนีวารสาร และให้ความช่วยเหลือในการปรับปรุงห้องสมุด ซึ่งต่อมาค่า
 แลกนี้ได้อำหนดเป็นหัวข้อและถือเป็นหลักปฏิบัติดังต่อไปนี้ คือ เป็นศูนย์รวมของบุคคล
 ที่ประกอบอาชีพหรือสนใจทางด้านห้องสมุดแพทย์ เพื่อจัดให้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือ
 วารสารทางแพทยที่ซ้ำกันระหว่างห้องสมุด เพื่ออำนวยความสะดวกในเรื่องการให้
 บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า เพื่อส่งเสริมการศึกษาประวัติการแพทย์ สมาคม
 จะต้องออกสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับงานของสมาคมห้องสมุดแพทย์ เผยแพร่และเพื่อความ-
 สามัคคีในระหว่างห้องสมุดประเภทเดียวกัน

ในปี พ.ศ. 2442 สมาคมได้เริ่มจัดทำการแลกเปลี่ยนสิ่งพิมพ์ระหว่างห้อง
 สมุด มีห้องสมุดโรงเรียนแพทย์หลายแห่งที่เป็นสมาชิกได้รับหนังสือตำรวารสารที่มี
 คุณค่ามากจากโครงการนี้ และปรากฏว่าวิธีนี้เป็นที่พอใจของสมาชิกทุกคน¹ กิจกรรม
 นี้สมาคมยังคงดำเนินต่อมาจนถึงปัจจุบัน

สมาชิกของสมาคมในสมัยแรก ๆ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภท
 ห้องสมุด เสียค่าสมาชิกปีละ 10.00 เหรียญอเมริกัน และประเภทบุคคล เสียปีละ
 5.00 เหรียญอเมริกัน เมื่อปี พ.ศ. 2472 สมาคมได้เปลี่ยนกฎเกณฑ์การเป็นสมาชิก
 ใหม่ ในห้องสมุดประเภทวิทยาศาสตร์สาขาแพทย์ ซึ่งได้แก่ห้องสมุดทันตแพทย์ สัตว-
 แพทยศาสตร์ เกษศาสตร์ และจิตวิทยา เป็นสมาชิกสมาคมได้ สมาคมได้แก้ไข
 ประเภทสมาชิกหลายครั้งเพื่อความเหมาะสม และทันต่อเหตุการณ์ ในที่สุดได้กำหนด
 ประเภทสมาชิกได้ ดังนี้

¹Ada Winifred Johns, Special Libraries, Development
 of the Concept, Their Organizations, and Their Services
 (Metchue, N.J. : The Scarecrow Press, 1968), p. 78.

1. ประเภทกิตติมศักดิ์ (Honorary Member)
2. ประเภทสนับสนุนส่งเสริม (Sustaining Member)
3. ประเภทสมทบ (Associate Member)
4. ประเภทสถาบัน (Institutional Member)
5. ประเภทบุคคลที่ทำงานในหอสมุด (Active Member)¹

กิจกรรมที่สมาคมได้จัดทำเป็นประจำ คือ การประชุมประจำปี เพื่อให้สมาชิกมีโอกาสพบปะสังสรรค์ แลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยแก้ปัญหาซึ่งกันและกัน ในการประชุมแต่ละครั้ง สมาคมได้นำเรื่องที่เห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อสมาชิกมาเป็นหัวข้อของการประชุม เช่น เมื่อปี พ.ศ. 2482 สมาคมได้ประชุมเรื่องเกี่ยวกับมาตรฐานห้องสมุดแพทย์ ใช้หัวข้อ Standardization in the Field of Library Work and Documentation ซึ่งสมาคม American Standard Association เป็นผู้ปลุกปั่นรายการ ระหว่างปี พ.ศ. 2485 - 2488 อยู่ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง กิจกรรมของสมาคมได้หยุดไปชั่วระยะหนึ่ง² ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง สมาคมได้เริ่มดำเนินงานต่อไป เรื่องหนึ่ง คืออบรมบรรณารักษ์ และมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้เข้ารับการอบรม เพราะสมาชิกพากันวิตกเรื่องการขาดแคลนบรรณารักษ์หอสมุดแพทย์ที่มีความสามารถในการทำงาน³ สมัยนั้นนางสาวแมรี หลุยส์ มาแชลล์ (Mary Louise Marshall) เป็นนายกสมาคม ได้เสนอบทความเรื่อง

¹Prime, L.Marqueriette, loc.cit.

²Ibid., pp. 33 - 34.

³Wilma Troxel, "The Medical Library Association 1947-1957," Bulletin of the Medical Library Association, 45(July, 1957), 381.

Training of Medical Librarianship ให้สมาชิกทราบ มีคนหนึ่งกล่าวถึง การรับคนเข้าทำงานในห้องสมุดว่า จะต้องทำการเลือกบุคคลที่มีคุณสมบัติ มีประสบการณ์ในการทำงาน และต้องดูการศึกษาเป็นสำคัญ ทั้งที่เป็นวิชาชีพและทั่วไป บทความนี้เป็นที่สนใจของสมาชิกมาก ซึ่งทำให้สมาคมต้องจัดให้มีการอภิปรายเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องนี้ในปีต่อ ๆ มา เรื่องที่สมาคมได้หยิบยกมาอภิปรายได้แก่ การเลือกคนเข้าทำงาน การฝึกหัดงาน มาตรฐาน ฐานะ เงินเดือน การศึกษา และความสัมพันธ์กับสมาคมอื่นในสาขาแพทย์ ผลการอภิปราย สมาคมตั้งคณะกรรมการ Committee for Medical Librarianship ขึ้น เพื่อรับผิดชอบเรื่องการอบรม บรรณารักษ์ห้องสมุดแพทย์และบุคคลที่สนใจ คณะกรรมการได้ส่งแบบสอบถามไปยัง สมาชิกเพื่อทราบข้อคิดเห็นในเรื่องการอบรม การศึกษาต่อ การร่วมมือในการอบรม จำนวนผู้รับการอบรม เมื่อสมาคมทำการอบรมเสร็จจะมอบประกาศนียบัตรแก่ผู้รับการอบรมเป็นการรับรอง ข้อคิดเห็นนี้สมาคมได้นำมาเป็นหลักในการอบรมบรรณารักษ์ในปีต่อมา และในคราวประชุมปี พ.ศ. 2490 นายกสมาคมได้เสนอให้สมาคมเป็นผู้อุปถัมภ์การอบรมบรรณารักษ์ตลอดรายการ¹

ในปี พ.ศ. 2492 สมาคมได้ตั้งคณะกรรมการ Committee on Standards for Medical Librarianship เพื่อทำการศึกษาเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักสูตร การฝึกงาน ชนิดของประกาศนียบัตร และการแบ่งชั้นบรรณารักษ์²

¹Betty A. Withrow, "Continuing Education of Medical Librarians, The Medical Library Association and Continuing Education," Bulletin of the Medical Library Association, 51 (July, 1963), 370.

²Mary Louise Marshall, "Library Standard, A Symposium, the Medical Library Association," Bulletin of the Medical Library Association, 51 (January, 1963), 70.

นอกจากนี้สมาคมยังสนใจเรื่องการทำงานของบรรณารักษ์ โดยจัดให้มีรางวัล
แก่บรรณารักษ์ที่ทำงานยอดเยี่ยมประจำปี รางวัลนี้ชื่อว่า Marcia C. Noyes Award
ผู้ได้รับรางวัลคนแรก คือ นางไอลีน อาร์. คันนิงแฮม (Mrs. Eileen R. Cunning-
ham) การให้รางวัลแก่บรรณารักษ์นี้ สมาคมยังคงปฏิบัติมาจนถึงปัจจุบันนี้¹

เรื่องการศึกษาต่อ เป็นเรื่องที่สมาคมสนใจมากอีกเรื่องหนึ่ง และให้ความ
ร่วมมือเป็นอย่างดี สมาคมรับผิดชอบเรื่องนี้มาตั้งแต่ พ.ศ. 2492 ถึงปัจจุบัน สมาคม
ได้เสนอให้ทุนการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์สาขาห้องสมุดแพทย์ ระหว่าง พ.ศ. 2498-
2504 สมาคมได้รับเงินช่วยเหลือจากบริษัท เอลิ ลิลลี่ (Eli Lilly and Com-
pany) จำนวน 8 ทุน สมาคมให้ทุนแก่สมาชิกเข้าศึกษาตามโรงเรียนบรรณารักษ-
ศาสตร์ทั่วประเทศสหรัฐอเมริกา² การให้ทุนแก่บรรณารักษ์นี้ให้ประโยชน์มาก เพราะ
ใช้เวลาศึกษาระยะสั้น เมื่อบรรณารักษ์สำเร็จการศึกษาก็กลับไปทำงานตามสถาบัน
เดิมซึ่งเป็นประโยชน์แก่สถาบันนั้น ๆ³

การที่สมาคมสนใจเรื่องการศึกษาต่อของบรรณารักษ์นั้น ก็เป็นเพราะเหตุว่า
บรรณารักษ์จะได้มีโอกาสเรียนต่อ ได้ความรู้ควบคู่ไปกับการทำงาน ทำให้มีความ-
เข้าใจในการทำงาน ได้รับประสบการณ์มากขึ้น เพิ่มทักษะในการทำงาน ทำให้
สามารถช่วยตัวเองได้มาก ที่สำคัญคือมีความซาบซึ้งในหน้าที่การงาน นอกจากนี้
การหาความรู้เพิ่มเติมทำให้เกิดความสว่างในอาชีพ ค่ายเหตุนี้สมาคมจึงพยายาม

¹Doe, Janet, op.cit., p. 25.

²Withrow, Betty A., op.cit., p. 371.

³Estelle Brodman, "Continuing Education of Medical Librarians, Introduction," Bulletin of the Medical Library Association, 51 (July, 1963), 354.

ส่งเสริมเรื่องนี้เสมอ และเปิดโอกาสให้บรรณารักษ์ได้ศึกษาต่อโดยตัวหน้ากัน¹ ในการประชุมประจำปี พ.ศ. 2501 สมาคมได้จัดโปรแกรมการศึกษาต่อของบรรณารักษ์ โดยจัดทำ Reference Course ซึ่งมีนายโทมัส อี. คีย์ส (Thomas E. Keys) เป็นผู้เสนอ²

ผลงานของสมาคมอีกอย่างหนึ่ง คือ การออกหนังสือคู่มือทางวิชาบรรณารักษศาสตร์ เมื่อปี พ.ศ. 2464 สมาคมได้ตั้งคณะกรรมการจัดทำครั้งหนึ่ง แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ จนกระทั่งปี พ.ศ. 2482 นางสาวแมรี หลุยส์ มาร์แชลล์ ได้รับเป็นผู้ทำหนังสือนี้จนเป็นผลสำเร็จ หนังสือมีชื่อว่า Handbook of Medical Library Practice พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2486 ครั้งที่สอง พ.ศ. 2502 และครั้งที่สาม เมื่อ พ.ศ. 2514 หนังสือเล่มนี้ถือว่าเป็นผลงานสำคัญอย่างหนึ่งของสมาคม นับว่ามีประโยชน์ต่อการทำงานของบรรณารักษ์ การศึกษาของนักศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ เพื่อใช้ประกอบในการทำงานและการศึกษาเล่าเรียน

ในปี พ.ศ. 2455 สมาคมได้ออกวารสารเป็นครั้งแรก ชื่อ Bulletin of the Medical Library Association เป็นวารสารรายคาบ มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนความรู้ เป็นศูนย์กลางเสนอความคิดเห็นของสมาชิก เป็นแหล่งเสนอความรู้ทางวิชาการใหม่ ๆ บทวิจารณ์ และข่าวการเคลื่อนไหวของสมาชิกและสมาคม³

¹Ibid., p. 355.

²Withrow, Betty A., op.cit., p. 371.

³Gertrude L. Annan, "Medical Librarianship in the United States, Resources and Trends," Bulletin of the Medical Library Association, 50 (January, 1962), 149 - 51.

สิ่งพิมพ์อีกประเภทหนึ่ง คือ Vital Note on Medical Periodical
พิมพ์ครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2496 เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับวารสารทางแพทย์ ซึ่งสมาคม
ก็ยังจัดทำมาจนถึงปัจจุบันนี้¹ สิ่งพิมพ์ของสมาคมได้รับความนิยมจากสมาชิกและผู้สนใจ
มาก ตลอดเวลาที่ผ่านมาสมาคมสนใจเรื่องคุณภาพสิ่งพิมพ์ของสมาคมมาก ทำการ-
เลือกบรรณารักษ์ คณะกรรมการที่มีความสามารถจริง ๆ และวางมาตรฐานในการ
เลือกบทความลงพิมพ์ในวารสาร โดยเฉพาะวารสาร Bulletin of the Medi-
cal Library Association นั้น ต้องพิมพ์เพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกปี

สมาคมเห็นว่า เป็นหน้าที่ที่ต้องให้ความช่วยเหลือแก่องค์สมเด็จพระเล็ก ๆ ที่มี
งบประมาณจำกัด โดยให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือด้านการเงินและสิ่งพิมพ์ อีก-
เรื่องหนึ่งที่สมาคมถือว่าเป็นหน้าที่ คือ การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ภายในประเทศ
หลักสูตรการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ตามโรงเรียนที่เปิดสอน² โดยสมาคมสมัคร
เป็นสมาชิกสภาสมาคมห้องสมุดแห่งชาติ (Council of National Library
Association) และมีส่วนในการจัดตั้งคณะกรรมการ C.N.L.A. Joint Commit-
tee on Library Education) เมื่อปี พ.ศ. 2492 คณะกรรมการชุดนี้ทำหน้าที่
เป็นผู้นำในการปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ นอกจากนี้สมาคม
ยังได้วางหลักเกณฑ์การจัดห้องสมุดโรงเรียนแพทย์เป็นผลสำเร็จเมื่อปี พ.ศ. 2496
และได้วางมาตรฐานห้องสมุดโรงพยาบาล ห้องสมุดเภสัชศาสตร์ สำเร็จในปีเดียวกัน
ด้วย³

¹Troxel, Wilma, op.cit., p. 381.

²Annan, Gertrude T., loc.cit.

³Troxel, Wilma, op.cit., p. 384.

นอกจากสมาคมจะให้ความสนใจและช่วยเหลือบรรณารักษ์และห้องสมุด-
 โรงเรียนแพทย์ภายในประเทศแล้ว ยังได้ให้ความช่วยเหลือกิจการห้องสมุดโรงเรียน
 แพทย์ต่างประเทศอีกด้วย ในปี พ.ศ. 2490 สมาคมได้ตั้งคณะกรรมการ
 International Co-operation เพื่อให้ความช่วยเหลือบรรณารักษ์ต่างประเทศ
 โดยสมาคมได้ส่งหนังสือตำราวารสารในห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ต่างประเทศหลายแห่ง
 ให้ความช่วยเหลือบรรณารักษ์ต่างประเทศในเรื่องการศึกษาต่อ การอบรมด้านวิชาชีพ
 โดยสมาคมทำการติดต่อกับสมาคม องค์การระหว่างประเทศในประเทศและต่างประเทศ
 หลายแห่ง เช่น สมาคมห้องสมุดอเมริกา American Library Association
 องค์การศึกษาวិทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งชาติ (United Education Scien-
 tific and Cultural Organization) และองค์การอนามัยโลก (World
 Health Organization) เพื่อขอความช่วยเหลือให้ทุนการศึกษาทำงาน ปรากฏว่า
 สมาคมองค์การหลายแห่งให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี สมาคมได้วางกฎเกณฑ์ในการ
 เลือkBรรณารักษ์เป็นอย่างดี บรรณารักษ์ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่สมาคมวางไว้
 กล่าวคือ จะต้องทำงานเป็นบรรณารักษ์ที่ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ โรงเรียนแพทย์ที่มี
 ความต้องการในเรื่องกำลังคนอย่างรีบด่วน ทุนนี้แยกเป็นสองประเภท คือ ทุนเพื่อ
 การศึกษาและทุนเดินทาง ในระหว่างปี พ.ศ. 2491 - 2493 สมาคมได้รับเงิน
 ช่วยเหลือจากมูลนิธิร็อคกี้เฟลเลอร์ เป็นจำนวนเงิน 7500 เหรียญอเมริกัน ให้ทุน
 บรรณารักษ์ 3 คน ตั้งแต่เริ่มมีการให้ทุนบรรณารักษ์ต่างประเทศไปศึกษาและทำงาน
 มาตั้งแต่แรกจนถึง พ.ศ. 2503 มีจำนวน 29 ทุน จาก 18 ประเทศ ได้แก่
 ประเทศออสเตรเลีย อินเดีย โคลัมเบีย อิสราเอล ญี่ปุ่น เกาหลี ฟิลิปปินส์
 นิวซีแลนด์¹ ออสเตรเลีย ลังกา คิวบา ชิลี และ ไทย²

¹Ibid, p. 282.

²Sarah G. Mayer, "International Co-operation in Medi-
 cal Librarianship, a Review of the Scholarship Program of the
 Medical Library Association," Bulletin of the Medical Library
 Association, 48 (July, 1960), 239 - 41.

จะเห็นได้ว่า สมาคมห้องสมุดแพทย์ได้ทำงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และประสบความสำเร็จทุกประการ กิจกรรมของสมาคมล้วนมีคุณค่าต่อวงการห้องสมุด แพทย์มาก ทั้งนี้เพราะสมาคมเห็นว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

มาตรฐานห้องสมุดแพทย์

มาตรฐานห้องสมุดแพทย์ คือการกำหนดความต้องการเบื้องต้นของห้องสมุด แต่ละประเภทเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน หรือปรับปรุงงานตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นไว้ มาตรฐานห้องสมุดจำเป็นเสมือนหลักที่ห้องสมุดจะมุ่งไปสู่ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของห้องสมุดนั้น ๆ¹

สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกา สมาคมห้องสมุดแพทย์เป็นผู้จัดทำ มาตรฐานห้องสมุดประเภทนี้มีการกำหนดขึ้นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2496 เป็นมาตรฐานห้องสมุดโรงพยาบาล (Hospital Libraries Objectives and Standards) ซึ่งแยกเป็นห้องสมุดโรงพยาบาล ห้องสมุดคนไข้ ต่อมาเมื่อมีการแก้ไขหลักสูตรการศึกษา แพทย์ มีการขยายและพัฒนาห้องสมุด มีการช่วยเหลือกันระหว่างห้องสมุดด้วยกัน ขณะเดียวกันรัฐบาลกลางและรัฐโคเพิ่มความช่วยเหลือห้องสมุดมากขึ้น อีกประการหนึ่ง การขยายตัวอย่างรวดเร็วของสิ่งพิมพ์ การรักษาพยาบาล ทำให้ห้องสมุดจัดบริการเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง² ด้วยเหตุนี้ทำให้มาตรฐานของห้องสมุดเปลี่ยนไป

¹ สุทธิลักษณ์ อัมพันวงศ์ (ผู้รวบรวม), มาตรฐานของห้องสมุดในประเทศไทย, เอกสารบรรณารักษศาสตร์ เล่ม 8, สิงหาคม, 2511 (แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511), หน้า 1.

² American Library Association, Standards for Library Services in Health Care Institutions (Chicago : American Library Associations, 1970), p. 1.

สำหรับมาตรฐานห้องสมุดแพทยนั้น ใช้มาตรฐานของห้องสมุด Health Sciences Library ฉบับสุดท้ายที่ออกมา คือเมื่อ พ.ศ. 2513 เป็นฉบับแก้ไขครั้งที่ 3 คณะกรรมการของ Hospital Library Standards Committee (AHIL) เป็นผู้จัดทำ และได้รับการรับรองจาก Board of Directors of the Association of Hospital and Institution ได้รับการตรวจครั้งสุดท้ายจากสมาคมห้องสมุด และได้รับอนุมัติให้พิมพ์เผยแพร่จากสมาคมโรงพยาบาลอเมริกัน และสมาคมห้องสมุดแพทย์ (American Hospital Association, Medical Library Association) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ ห้องสมุดควรอยู่ภายใต้การควบคุมของบรรณารักษะวิชาชีพ เพื่อที่จะได้ดำเนินงานตามหลักปรัชญาอาชีพ และตามวัตถุประสงค์ของสถาบันที่ห้องสมุดตั้งอยู่ ห้องสมุดควรจัดหาสิ่งพิมพ์ และให้บริการแก่บุคคลในวงการแพทย์ พยาบาล นักศึกษาแพทย์ นักศึกษาพยาบาล นักวิจัย ตลอดจนบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ขนาด ชนิดของสถานพยาบาล และระเบียบการต่าง ๆ จะเป็นเครื่องตัดสิน ลักษณะและขนาดของห้องสมุด

บริการและหน้าที่ทางเทคนิค ควรมีดังนี้ บรรณารักษะห้องสมุดทำหน้าที่เลือกสิ่งพิมพ์ ทำการจัดหา ทำการจัดหมู่หนังสือและทำบัตรรายการ ให้บริการและสอนวิธีใช้สิ่งพิมพ์ วัสดุอุปกรณ์วัสดุทัศนศึกษาแก่ผู้ใช้บริการ

ควรจัดหาสิ่งพิมพ์ตามบรรณานุกรม จัดทำดัชนี บริการยืมเอกสาร และแนะนำผู้ใช้ รู้จักวรรณกรรมทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ด้วยวิธีต่าง ๆ

จัดปฐมนิเทศการใช้ห้องสมุด เพื่อให้ผู้ใช้รู้จักชนิดของบริการ หน้าที่ของห้องสมุด และสอนให้รู้จักใช้สิ่งพิมพ์และอุปกรณ์ทุกอย่างในห้องสมุด

ควรให้ความร่วมมือในการจัดหาสิ่งพิมพ์ทุกชนิดเพื่อใช้ในการรักษาพยาบาล ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางแจกจ่ายสิ่งพิมพ์ โดยจัดส่งรายชื่อสิ่งพิมพ์ทุกชนิดที่มีอยู่ในห้องสมุดไปยังหน่วยงานต่าง ๆ และให้ความร่วมมือในการจัดหาสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ด้วย

ควรจัดให้มีบริการแปล และถ้าสามารถทำได้ ควรมีรายชื่อผู้แปลที่มีความสามารถแจ้งใหญ่ใช้บริการทราบ

ควรทำหน้าที่เป็นสถานฝึกอบรมการทำงานให้แก่บรรณารักษ์ ผู้ช่วยบรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของห้องสมุดแพทย์

ควรเปิดให้บริการตามเวลาตามความต้องการของผู้ใช้เป็นส่วนใหญ่
สิ่งพิมพ์ของห้องสมุด ถือเป็นเรื่องคุณภาพสำคัญกว่าปริมาณ สิ่งพิมพ์จำนวนน้อย
แสดงให้เห็นขอบเขตในการใช้ การที่จะตัดสินเรื่องจำนวน ขอบเขต สิ่งพิมพ์ในห้อง
สมุด มีหลักเกณฑ์ดังนี้

จำนวนผู้ใช้ และระเบียบการใช้ห้องสมุด

ประเภทหรือชนิดของสถานรักษาพยาบาล เช่น โรงพยาบาลเล็กกับโรง-
พยาบาลที่ใช้ในการสอนนักศึกษาแพทย์ ย่อมมีลักษณะต่างกัน

ชนิดของบริการ และการยืมระหว่างห้องสมุด

ความร่วมมือกับห้องสมุดสถาบันอื่นที่มีสิ่งพิมพ์เฉพาะวิชา และมีเอกสารประเภท
อื่น ๆ

ในการปฏิบัติงานของห้องสมุดจะต้องดำเนินไปตามนโยบายที่วางไว้ ซึ่งเกิด
จากข้อตกลงร่วมกันระหว่างบรรณารักษ์ คณะกรรมการห้องสมุดและผู้บังคับบัญชาของ
บรรณารักษ์ นโยบายนี้ครอบคลุมถึงการเลือกหนังสือตำรา การเก็บสิ่งพิมพ์ได้เปล่า
หลักเกณฑ์การจำหน่ายหนังสือและบัตรรายการออกจากห้องสมุด ระเบียบการยืมหนังสือ
ตำราและสิ่งพิมพ์ จำนวนเนื้อที่ของห้องสมุด ชนิดและวิธีการเกี่ยวกับบริการต่าง ๆ

สิ่งพิมพ์ของห้องสมุด ควรคลุมถึงสิ่งต่อไปนี้

หนังสือตำราและเอกสาร ควรรวมถึงสิ่งพิมพ์ในปัจจุบันที่ตรงกับหลักสูตรการ
ศึกษา การบริหาร การวิจัย และการรักษาพยาบาลของสถาบันนั้น ๆ ห้องสมุด
ควรรับสิ่งพิมพ์มากกว่าหนึ่งชุดในกรณีที่เป็นโดยเฉพาะหนังสือตำราที่มีผู้นิยมใช้มาก
เช่นหนังสือตำราที่ทุกแผนกต้องการใช้ นอกจากนี้ควรมีสิ่งพิมพ์ประวัติการแพทย์
หนังสือที่มีคุณค่า และหนังสือตำราที่พิมพ์ภายในระยะ 10 ปีด้วย

เอกสารและวารสาร วิธีการเลือกเอกสาร วารสาร หนังสือที่มีบทวิจารณ์
และหนังสืออื่น ๆ ควรเลือกอย่างมีหลักเกณฑ์

ห้องสมุดควรทำดัชนีวารสารย้อนหลังอย่างน้อย 5 ปี เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้ที่อยู่ในโรงพยาบาลที่มีการสอน ได้แก่ อาจารย์แพทย์ นักศึกษาแพทย์ แพทย์ประจำบ้าน แพทย์ฝึกหัด พยาบาล นักเรียนพยาบาล

เอกสารประเภทอ้างอิง เอกสารอ้างอิงในห้องสมุดมีความจำเป็นต่อโครงการการศึกษาของสถาบันทุกระดับ เช่น การรักษาพยาบาล การศึกษาแพทย์ การเป็นแพทย์ฝึกหัด แพทย์ประจำบ้าน การอบรมวิชาชีพและโครงการอบรมอื่น ๆ ห้องสมุดควรทำดัชนีวารสารทางแพทย์และสาขาที่เกี่ยวข้อง ควรจัดทำดัชนีสิ่งพิมพ์รัฐบาลทั้งที่เป็นของรัฐบาลกลาง รัฐ และท้องถิ่น จัดหาสิ่งพิมพ์ประเภทสาระสังเขป พจนานุกรมทางแพทยฉบับมาตรฐาน พจนานุกรมเรื่องทั่วไป พจนานุกรมภาษาต่างประเทศ และพจนานุกรมอื่น ๆ อย่างเพียงพอ

สิ่งพิมพ์อื่น ๆ ที่ควรมีในห้องสมุด ได้แก่ หนังสืออ้างอิงเฉพาะวิชาที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละวิชาต้องการใช้ เช่น สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับโภชนาการ การบริหาร การปกครอง และวิธีการทำงาน เป็นต้น

โสตทัศนวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ ห้องสมุดควรมีเครื่องโสตทัศนวัสดุตามความต้องการของผู้ใช้ เช่น วารสารในรูปแบบไมโครฟอร์ม เครื่องอ่านไมโครฟิล์ม แต่ก็ควรพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนที่จะขยายขอบเขตของบริการนี้ออกไป

ประเภทรายงานของห้องสมุด ควรมีแฟ้มเก็บเอกสารบันทึกข้อความต้นฉบับ ตลอดจนสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้พิมพ์ ทำการเก็บไว้ควรมีระเบียบพร้อมที่จะใช้ได้เสมอ

ประเภทจดหมายเหตุ ควรเก็บรายงานประจำปีของสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการแพทย์และสาธารณสุข และสิ่งพิมพ์ที่เกี่ยวข้องกับประวัติที่สนใจของท้องถิ่นนั้น ๆ เนื้อหาของห้องสมุดและชนิดของอุปกรณ์ ห้องสมุดควรตั้งในสถานที่ไปมาได้สะดวก อยู่ในสถานที่เดียวกับโรงเรียนแพทย์ เพื่อให้อาจารย์แพทย์ นักศึกษาแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ไปใช้ได้สะดวกที่สุด เมื่อมีการวางแผนสร้างห้องสมุดใหม่ หรือทำการย้ายหรือขยายห้องสมุด ควรพิจารณาถึงเรื่อง สิ่งพิมพ์ บริการ กิจกรรม สถานที่ และการทำงานของเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลา 20 ปีเป็นอย่างน้อย

ห้องสมุดต้องมีนโยบายในการป้องกันสมบัติของห้องสมุด และเหตุการณ์อื่น ๆ ที่จะทำให้เกิดความเสียหาย ควรคำนึงถึงความสะดวกสบายในการทำงานของเจ้าหน้าที่ รายการอื่น ๆ ที่ควรพิจารณา คือ เครื่องปรับอากาศ การถ่ายเทอากาศ การควบคุมความชื้น เพื่อรักษาสิ่งพิมพ์ในห้องสมุดให้คงทนถาวร ปริมาณและคุณภาพของแสงสว่างภายในห้องอ่าน ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ ทางเข้าออกห้องสมุด อุปกรณ์ไฟฟ้า การควบคุมเสียง ควรใช้วัสดุชนิดเก็บเสียง เช่น เพดาน พื้นห้อง ฝาและทางเดิน ควรใช้วัสดุเก็บเสียงทั้งสิ้น

การจัดแบ่งเนื้อที่ภายในห้องสมุด และการจัดอุปกรณ์ ควรพิจารณาถึงหลักต่อไปนี้

เนื้อที่สำหรับให้บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ควรมีเนื้อที่กว้างขวางพอที่จะใช้การค้นคว้าได้สบาย โต๊ะ เก้าอี้ มีจำนวนเพียงพอ มีเนื้อที่สำหรับทำงานเจ้าหน้าที่ คู่มือรายการ ที่เก็บดัชนีและอุปกรณ์อื่น เช่น พจนานุกรม แผนที่ ซึ่งเป็นส่วนในการให้บริการ ควรมีอุปกรณ์ประเภทชั้นวางวารสารฉบับใหม่ล่าสุด กระดานติดประกาศ ชั้นหรือโต๊ะที่ใช้แสดงกิจกรรมและนิทรรศการ นาฬิกาติดผนัง โทรศัพท ห้องสมุดควรคำนึงถึงระบบการติดต่อกายใน เครื่องอ่านไมโครฟิล์ม เครื่องถ่ายเอกสารพร้อมเจ้าหน้าที่ เหล่านี้ควรอยู่ในบริเวณบริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า ควรจัดโต๊ะเก้าอี้และสถานที่อ่านเดี่ยวใกล้บริเวณเก็บวารสาร เพื่อความสะดวกในการใช้วารสาร

ชั้นเก็บหนังสือและสถานที่เก็บหนังสือ ควรอยู่ในที่ที่ผู้ใช้สามารถเข้าไปใช้ได้สะดวก และมีเนื้อที่มากพอที่จะขยายที่เก็บในอนาคตควย ห้องสมุดควรจัดสถานที่เก็บหนังสือตำราแยกไว้ต่างหาก สำหรับตู้เก็บเอกสาร ตู้เก็บไมโครฟิล์ม ชั้นเก็บฟิล์มภาพยนตร์และอุปกรณ์ประเภทอื่น ควรเก็บแยกไว้ต่างหาก ไม่ควรรวมกับประเภทสิ่งพิมพ์

ห้องทำงานและเนื้อที่ใช้ทำงานทางเทคนิค ห้องสมุดที่มีเจ้าหน้าที่จำนวนน้อย ห้องทำงานหัวหน้าบรรณารักษ์อาจอยู่รวมกับห้องทำงานเจ้าหน้าที่อื่นใด แต่ถาเป็นห้องสมุดใหญ่มีเจ้าหน้าที่มาก ห้องทำงานบรรณารักษ์ควรแยกอยู่ต่างหาก ควรมีห้องพักผ่อน

ของเจ้าหน้าที่และคนงาน ห้องสำหรับจัดหา ห้องจัดหมู่หนังสือและทำบัตรรายการ
ห้องเตรียมหนังสือชั้นชั้น และห้องซ่อมแซมหนังสือ

เนื้อที่ภายในห้องสมุด ควรแยกเป็นเนื้อที่สำหรับโต๊ะเก้าอี้ ห้องอ่าน
บริเวณรับจ่าย แบ่งเนื้อที่สำหรับเป็นทางเดิน ตู้เก็บหนังสือ พนักงานพิมพ์ดีด เครื่อง
ฉายเอกสาร ห้องเจ้าหน้าที่ควรมีตู้เก็บของใช้ส่วนตัว ห้องนำ ห้องสวม ควรอยู่ใกล้
ห้องทำงานเจ้าหน้าที่

โดยทั่วไปแล้ว สิ่งที่ควรคำนึงคือ ประสิทธิภาพในการทำงานของเจ้าหน้าที่
ดังนั้น เจ้าหน้าที่ควรอยู่ในสภาพที่ดี มีเนื้อที่มากพอในการทำงาน ห้องทำงานทาง
เทคนิคต้องแยกต่างหากและไกลบริเวณที่ให้บริการ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงเสียงรบกวน
การเคลื่อนไหว การทำงานของเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะรบกวนผู้ใช้บริการห้องสมุด¹

ฐานะบรรณารักษ์และห้องสมุดโรงเรียนแพทย์

โรงเรียนแพทย์ในประเทศสหรัฐอเมริกา บางแห่งบรรณารักษ์มีตำแหน่งเป็น
อาจารย์ การพิจารณาให้ตำแหน่งอาจารย์ การให้ผลประโยชน์ การเลื่อนขั้นให้
บรรณารักษ์นั้น ต้องอาศัยความสัมพันธ์การทำงานและการสอนควบคู่กันไป ปัจจุบัน
เรื่องการให้ตำแหน่งอาจารย์แก่บรรณารักษ์นั้น เป็นเรื่องที่โรงเรียนแพทย์หลายแห่ง
กำลังพิจารณาอยู่ ผลการสำรวจโรงเรียนแพทย์เมื่อไม่นานมานี้ มีห้องสมุดไม่กี่แห่ง
ที่เป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียน แต่ส่วนมากกำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณา²

¹Ibid., pp. 7 - 11.

²Alfred N. Brandon, "Academic Status for Medical
School Librarian," Bulletin of the Medical Library Associ-
ation, 58 (January, 1970), 1.

ในระหว่าง 25 ปีที่ผ่านมา วรรณกรรมทางแพทย การควบคุมสิ่งพิมพ์ทางแพทย ควบวิธีกรใหม่ ๆ และผู้ใช้บริการมีความต้องการใช้ห้องสมุดมากขึ้น มีการเรียกร้องให้ห้องสมุดจัดหาบรรณารักษ์ที่มีคุณสมบัติพร้อม มีประสบการณ์ และได้รับการอบรมเป็นอย่างดีทำหน้าที่ให้บริการ ขณะเดียวกันโรงเรียนแพทย์หลายแห่งได้ทำการปรับปรุงห้องสมุด อุปกรณ์การเรียน และสร้างโรงเรียนใหม่ประมาณ 20 แห่ง ทำการสร้างห้องสมุดใหม่ควบซึ่งทำให้เกิดความต้องการบรรณารักษ์ที่มีความสามารถมากขึ้น มีการพยายามเกี่ยวกับการยกฐานะ เงินเดือน ของบรรณารักษ์ให้สมมูลกับงาน นายโรเบิร์ต บี บราวน์ (Robert B. Brown) ได้เขียนบทความสนับสนุนความพยายามนี้ว่า ถึงเวลาแล้วที่บรรณารักษ์ควรได้รับสิ่งตอบแทนจากความพยายามที่ได้ทำการต่อสู้มาเป็นเวลานาน เพื่อให้จะได้มีฐานะเป็นอาจารย์และเป็นตำแหน่งที่ทุกคนยอมรับ

ในปี พ.ศ. 2511 นายฮินท์ส (Hintz) ได้ทำการสำรวจห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ทั่วประเทศ จำนวน 81 แห่ง ปรากฏว่าโรงเรียนแพทย์ 10 แห่ง บรรณารักษ์มีฐานะเทียบเท่าอาจารย์ ในปี พ.ศ. 2512 มีการประชุมประจำปีของสมาคม Association of College and Research Libraries เรื่อง ฐานะบรรณารักษ์ เงินเดือน เงินช่วยเหลือ เงินรางวัล วันหยุด เทียบเท่าอาจารย์ในโรงเรียนแพทย์ทุกประการ คณะกรรมการได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า

"ตำแหน่งอาจารย์ ควรเป็นตำแหน่งที่ได้รับการยกย่องอย่างเป็นทางการ และเป็นสมาชิกคนหนึ่งของพวกเขาที่ทำการสอน ทำการวิจัย การแต่งตั้งตำแหน่งบรรณารักษ์ให้ มีฐานะเป็นอาจารย์หรือเทียบเท่านี้ เป็นสิ่งที่โรงเรียนแพทย์ควรทำอย่างยิ่ง"¹

กรรมการท่านหนึ่งยังได้กล่าวอีกว่า "บรรณารักษ์ที่มีตำแหน่งเป็นอาจารย์ ควรมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการศึกษา มีเกียรติ ศักดิ์ สิทธิเท่าอาจารย์ และมีส่วนใน

¹Ibid., p. 2.

การพิจารณาของโรงเรียนควย¹

บรรณารักษ์ที่มีฐานะเป็นอาจารย์ ควรทำตนให้เหมาะสมกับตำแหน่ง ควรทำหน้าที่รับผิดชอบในภาระงานเต็มที่ มีความสนใจในอาชีพการวิจัยการศึกษาและการพิมพ์ เขารวมกิจกรรมของสมาคมห้องสมุด แสดงความสามารถจึงจะประสบความสำเร็จในอาชีพได้ และคำแนะนำที่กล่าวมานี้พอที่จะเป็นช่องทางให้เห็นว่าบรรณารักษ์มีโอกาสที่จะได้ซึ่งตำแหน่งอาจารย์ แต่จะต้องแสดงความสามารถและพร้อมที่จะให้บริการเสมอ

ถึงแม้ว่าการต่อสู้เพื่อให้มีฐานะเทียบเท่าอาจารย์ยังไม่บรรลุผลก็ตาม แต่ก็ เป็นแนวโน้มที่จะมีผลสำเร็จบ้าง เรื่องที่จะให้โรงเรียนแพทย์ยกฐานะห้องสมุดให้เป็นแผนกและบรรณารักษ์ให้เป็นอาจารย์นั้น ยังคงมีอยู่ตลอดมา มีบุคคลคนหนึ่งได้ส่งแบบสอบถามไปตามโรงเรียนแพทย์ทั่วประเทศ จำนวน 101 โรงเรียน ผลปรากฏว่าโรงเรียนแพทย์หลายแห่งไม่เห็นด้วยที่จะให้ห้องสมุดเป็นแผนก และให้ตำแหน่งอาจารย์แก่บรรณารักษ์ โรงเรียนแพทย์บางแห่งให้ตำแหน่งอาจารย์ แต่ไม่ได้ทำการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการ มีเพียง 12 แห่งเท่านั้นที่บรรณารักษ์ได้รับเกียรติ เงินเดือน วันหยุด เท่าอาจารย์ทุกประการ อีก 46 แห่งบรรณารักษ์ได้เป็นกรรมการคนหนึ่งของคณะกรรมการโรงเรียน ส่วนที่เหลือยังไม่ได้จัดการเรื่องนี้แต่อย่างใด²

จะเห็นได้ว่า ฐานะของบรรณารักษ์และห้องสมุดเป็นเรื่องที่ควรติดตามต่อไป ถ้าหากบรรณารักษ์ทุกคนช่วยกันเรียกร้องสิทธิขึ้นมา โรงเรียนแพทย์ก็จำเป็นต้องทำการวัดผลงานห้องสมุดเพื่อสำรวจดูการทำงานของบรรณารักษ์ว่าสมกับตำแหน่งหรือไม่ แต่ความเป็นจริงแล้ว สามารถพิสูจน์ได้แนวทางการทำงานของบรรณารักษ์ในสมัยปัจจุบันมากกว่าบรรณารักษ์สมัย 25 ปีก่อน บรรณารักษ์สมัยก่อนแตกต่างกว่าบรรณารักษ์สมัย

¹Ibid., p. 4.

²Brandon, Alfred N., loc.cit.

ปัจจุบันมาก ปัจจุบันบรรณารักษ์มีความสามารถในเรื่องการบริหาร ทำตัวเป็นทั้ง นักศึกษา นักวิจัยและผู้เชี่ยวชาญทางด้านมนุษยสัมพันธ์อย่างดี อีกประการหนึ่งสถาบัน การศึกษาแพทย์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันนี้ มีความต้องการทางด้าน การค้นคว้าวิจัย และการฝึกหัดความชำนาญเฉพาะโรคมากขึ้น ถ้าหากสถาบันเหล่านี้มี มาตรฐานในการศึกษาดี ก็ควรให้มาตรฐานการบริการแก่องค์สมุคด้วย

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา มากในทุก ๆ ด้าน ซึ่งทำให้มีความต้องการแพทย์มากตามไปด้วย จึงมีการเปลี่ยนแปลง หลักสูตรการศึกษาแพทย์ เพื่อให้ทันกับสภาพแวดล้อมของสังคม ซึ่งมีผลต่อการวิจัย การผลิตนักวิจัยตามมา ผู้ที่จะเป็นนักวิจัยที่ดีต้องเป็นผู้ที่ค้นคว้าหาความรู้อยู่เสมอ และแหล่งที่จะให้ความรู้ได้ดีที่สุดก็คือห้องสมุด เพราะฉะนั้นห้องสมุดจึงมีส่วนในความ กว้างขวางเป็นอย่างมาก¹

ตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา มีการเปลี่ยนแปลงทางเกษตร กรรม การค้า อุตสาหกรรม ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาทางสาธารณสุขและเรื่องสำคัญ ของประเทศ รัฐบาลได้เพิ่มความช่วยเหลือทางแพทย์และสาธารณสุขเกี่ยวกับเรื่องนี้ มากทั้งในด้านการบุคลากรและการเงิน ขณะเดียวกันสิ่งพิมพ์ทางแพทย์และสาธารณสุข ก็มีมากขึ้น และกระจายไปตามที่ต่าง ๆ จนแพทย์ไม่สามารถติดตามความรู้ได้ครบถ้วน ภายในเวลาจำกัด ห้องสมุดจึงมีบทบาทมากยิ่งขึ้น เพราะห้องสมุดเป็นสถานที่แห่ง เดียวที่แพทย์จะติดตามความรู้ได้ ทำให้ห้องสมุดมีงานเพิ่มขึ้นกว่าเดิม บรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่ทุกคนทำหน้าที่ให้ความรู้และอำนวยความสะดวกแก่ผู้อ่านมากภายในเวลา อันสั้น นายเคลดี เอ็ม. เวสต์ (Kelly M. West) กล่าวไว้ในบทความตอนหนึ่ง ว่า ในระหว่างองค์ประกอบที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการศึกษายแพทย์นั้น ห้องสมุดเป็น

¹Harlod Bloomquist, "The Status and Needs of Medical School Libraries in the United States," Journal of Medical Education, 38 (March, 1963), 147.

องค์ประกอบหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้¹ อาจารย์แพทย์ นักศึกษา แพทย์ฝึกหัด แพทย์ประจำบ้าน มีความจำเป็นต่ออาถัยของสมาคม เพื่อประกอบการศึกษา การรักษาพยาบาล ตลอดจนงานอื่น ๆ และบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ของสมาคมที่มีความสามารถพิเศษในเรื่องการจัดหาและการให้บริการอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้ อาจกล่าวได้ว่า แพทย์มีบทบาทสำคัญในการรักษาพยาบาลคนไข้ หอสมุดก็มีส่วนในการรักษาพยาบาลคนไข้

ดังนั้น หอสมุดควรอย่างยิ่งที่จะได้รับการพิจารณาให้มีฐานะเป็นแผนกหนึ่งของโรงเรียนแพทย์ มีศักดิ์และสิทธิเท่าแผนกอื่น ๆ และบรรณารักษ์ควรมีฐานะเท่าเทียมกับอาจารย์ มีเกียรติ และมีส่วนรับผิดชอบในหลักสูตรการศึกษาตลอดจนงบประมาณของโรงเรียนแพทย์ เพื่อเป็นการให้กำลังใจในการทำงานและมีขวัญดี เป็นการเพิ่มความมั่นใจในอาชีพแก่เจ้าหน้าที่หอสมุดด้วย

บทบาทของหอสมุดแพทย์ที่มีต่อการศึกษาวิชาแพทยศาสตร์

ระบบการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกาส่งเสริมให้นักศึกษาศึกษาด้วยตนเองมาก ส่งเสริมให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น โดยจะบรรยายแต่เฉพาะหัวข้อที่สำคัญแล้วมอบหมายให้นักศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเอาเอง และจัดสัมมนา อภิปรายร่วมกัน การศึกษาแบบนี้นักศึกษาจำเป็นต้องหาความรู้โดยการอ่านหนังสือตำรา เอกสารวารสารที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นหอสมุดจึงเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมาก เป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งในการศึกษาระดับบัณฑิต ความสมบูรณ์ของหอสมุดจึงถือว่าสำคัญ เพราะนักศึกษาต้องใช้บริการของหอสมุดประกอบการค้นคว้า ซึ่งหมายความว่าหอสมุดต้องมีหนังสือตำรา วารสาร เอกสารทางวิชาการจำนวนมากพอกับความต้องการ และสิ่งที่ขาดไม่ได้คือต้องมีบรรณารักษ์ที่มีความรู้ ประสบการณ์ มีความสามารถและทำงานในหอสมุดแบบเต็มเวลาด้วย

¹Merlin K. Duval, "The Changing Role of the Library," Bulletin of the Medical Library Association, 56 (January, 1968), 32 - 35.

การศึกษาวิชาแพทยก็เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ นักศึกษาแพทย์จำเป็นต้องอาศัยห้องสมุดเพื่อการศึกษา หน้าที่ของโรงเรียนแพทย์คือ การผลิตแพทย์ที่ไ้มาตรฐานห้องสมุดจึงมีหน้าที่ที่จะต้องให้บริการเป็นอย่างดีและทั่วถึงทุกคน การทำงานของบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ห้องสมุดต้องมีความสัมพันธ์กับการศึกษาแพทย์ ห้องสมุดต้องทราบวัตถุประสงค์ ความต้องการของโรงเรียนแพทย์ จึงสามารถหาสิ่งพิมพ์มาบริการได้ บรรณารักษ์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดห้องสมุดตามระบบสากล เพื่อให้ความรู้จากหนังสือตำราไปสู่ผู้ใช้ภายในเวลารวดเร็ว บรรณารักษ์ต้องจัดห้องสมุดให้มีลักษณะชวนเข้าไปหาความรู้ สอนให้รู้จักใช้สิ่งพิมพ์ภายในห้องสมุด นอกจากนั้นจะต้องมีบรรยากาศงามควย อาจารย์แพทย์ก็เป็นบุคคลสำคัญที่จะฝึกให้นักศึกษาแพทย์มีนิสัยรักการอ่านควย โดยการแนะนำให้อ่านหนังสือตำราอื่นประกอบการเรียน ฉะนั้นสิ่งสำคัญคือ อาจารย์แพทย์และบรรณารักษ์ต้องมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด¹

ปัจจุบันประชาชนชาวอเมริกันให้ความสนใจห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ที่เปิดใหม่สนใจเรื่องการวางแผนของห้องสมุด เพราะถือว่าห้องสมุดเป็นหัวใจของการศึกษา จึงเป็นหน้าที่ของสถาบันการศึกษานั้น ๆ จะต้องจัดห้องสมุดให้สมบูรณ์และทันสมัย วิธีที่จะช่วยให้ห้องสมุดเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังนี้ อาคารห้องสมุด การบริหารงาน การเงิน และบรรณารักษ์²

เรื่องที่น่าสนใจในการศึกษาแพทย์ให้ความสนใจมาก คือสภาพของห้องสมุด ได้มีผู้ทำการสำรวจโรงเรียนแพทย์หลายครั้ง แต่ครั้งก็มีวัตถุประสงค์ที่จะเสนอให้

¹Craft L.E. and Polly G.Miller, "The Medical Library and the Medical Student," Bulletin of the Medical Library Association, 52 (July, 1964), 569 - 70.

²Alfred N.Brandon, "The Development and Organization of a New Medical School Libraries," Bulletin of the Medical Library Association, 52 (January, 1964), 188 - 89.

เห็นสภาพและความต้องการของห้องสมุดที่มีมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2453 ผลการสำรวจของนายเฟรสนอร์ ปรากฏว่าห้องสมุดหลายแห่งมีลักษณะไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน เพราะขาดเงินอุดหนุน¹ ผลการสำรวจครั้งนี้ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนใจการปรับปรุงห้องสมุดมากขึ้น ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาสภาพของห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ก็ดีขึ้นตามลำดับ

ในขณะที่มีการค้นคว้าเรื่องการศึกษาแพทย์ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร มีการส่งเสริมให้ทำการวิจัย เปลี่ยนวิธีวัดผลการศึกษา จึงเป็นเหตุให้ความรู้ทางแพทย์ขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็ว ถึงแนวจะมีการเปลี่ยนแปลงการศึกษาแพทย์มากเพียงใด แต่ห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ยังอยู่ในสภาพเดิม ไม่มีผู้ใดคำนึงถึง หรือคิดที่จะปรับปรุงเพื่อให้มีประสิทธิภาพดีขึ้น² และเมื่อไม่นานมานี้ได้มีห้องสมุดหลายแห่งชี้ให้เห็นปัญหาหลายด้าน ปัญหาเจ้าหน้าที่ไม่พอกับงานที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้งานล่าช้าไม่ทันกับความต้องการของผู้ใช้ สถานที่คับแคบ ปัญหาเหล่านี้ล้วนเป็นที่สนใจในวงการแพทย์ กังนัันในปี พ.ศ. 2506 ห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกันได้ออบิให้นายฮาโรลด์ บลูมควิสต์ (Harold Bloomquist) ศึกษาสภาพทั่วไปและความต้องการของห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ นายบลูมควิสต์ทำการศึกษาจากเอกสารของห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน และหน่วยห้องสมุดสำนักงานการศึกษาแห่งชาติ (Library Services Branch, U.S. Office of Education) ซึ่งหน่วยงานนี้เป็นผู้ส่งแบบสอบถามไปยังห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ จำนวน 86 แห่ง ในระหว่างปี พ.ศ. 2503 - 2504 ผลของการศึกษาสามารถแยกให้เห็นดังนี้ คือ มีความต้องการเพิ่มขึ้นในด้านการวิจัย การศึกษาแพทย์

¹Franklin Parker, "Abraham Flexner (1866 - 1959) and Medical Education," Journal of Medical Education, 36 (June, 1961), 709.

²Ralph T. Esterquest, "Improving the Quality of the Medical School Library," Journal of Medical Education, 39(May, 1964), 451.

และเวชปฏิบัติ ในสหรัฐอเมริกาเศรษฐกิจของประเทศขยายตัวเร็วมาก อัตราการเกิดมากขึ้น ความต้องการแพทย์ก็ตามมา ปัจจุบันนี้ประเทศยังขาดแคลนแพทย์ จึงจำเป็นต้องผลิตแพทย์ให้พอกับความต้องการของประชาชน มีการตั้งโรงเรียนแพทย์ใหม่หลายแห่ง เพิ่มจำนวนการรับนักศึกษาแพทย์ ปรับปรุงหลักสูตร มีการสอนวิชาใหม่ ๆ มีการขยายตัวด้านการวิจัย นักวิจัยมีมากขึ้น นักศึกษาแพทย์มีส่วนทำการวิจัย แพทย์ติดตามความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา เพื่อให้ทันต่อเหตุการณ์ สิ่งเหล่านี้ทำให้ห้องสมุดจำเป็นต้องซื้อสิ่งพิมพ์เพิ่มขึ้นให้พอกับความต้องการของผู้ใช้ และทำให้ประสบปัญหาในเรื่องการเงิน สถานที่เก็บ ห้องสมุดหลายแห่งมีความต้องการเนื้อที่เก็บสิ่งพิมพ์มากขึ้น ส่วนใหญ่กำลังวางแผนขยายต่อเติมอาคารเพื่อให้มีเนื้อที่เพิ่มมากขึ้น

ในด้านการเงิน ห้องสมุดมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น แต่งบประมาณที่ได้รับไม่ได้เพิ่มตาม นายบรมควิสต์ ไคแสดงให้เห็นถึงค่าใช้จ่ายเมื่อ 10 ปีก่อนเทียบกับปัจจุบัน ปรากฏว่าเพิ่มเป็นสองเท่างบประมาณที่ห้องสมุดได้รับ เฉียบแล้วคิดเป็น 1.70 เปอร์เซนต์ของค่าใช้จ่ายทั้งหมดของโรงเรียนแพทย์¹ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นเงินน้อยมาก ทำให้เป็นสาเหตุของปัญหาในคานบुकคदार และเงินค่าจ้างบรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่ ในปีหนึ่ง ๆ มีบรรณารักษ์ลาออกจำนวนมาก ทั้งนี้เนื่องจากเงินเดือนและค่าตอบแทนอื่นน้อยเกินไป งานห้องสมุดเพิ่มมาก แต่บรรณารักษ์ไม่ได้เพิ่มตาม นอกจากนั้นค่าตอบแทนที่ได้รับก็ยังต่ำกว่าอาชีพอื่น ดังนั้นเมื่อมีงานอื่นที่ดีกว่า บรรณารักษ์และเจ้าหน้าที่จึงลาออก ทำให้บริการของห้องสมุดพลอยลดระดับตามด้วย

ผู้ที่ศึกษาสภาพของห้องสมุดโรงเรียนแพทย์อีกคนหนึ่ง คือ สกอต อาคม (Scott Adam) ไคทำการสำรวจห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ จำนวน 59 แห่ง เมื่อปี

¹Marjorie Wilson and Cumming Martin M., "The National Library of Medicine : Relationship to Medical Educational Research," Journal of Medical Education, 40 (March, 1965), 225.

พ.ศ. 2504 ผลปรากฏว่า หอสมุดทุกแห่งประสบปัญหาเรื่อง การบริหาร บุคคลากร การเงิน และอาคาร สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุทำให้บริการของหอสมุดไม่ดี ถูกตำหนิว่า ไม่ค่อยปรับปรุงเพื่อการศึกษาและการวิจัยเลย เขาจึงได้เสนอวิธีแก้ปัญหาเพื่อแก้ไข-
เสียงหอสมุดหลายขอ กล่าวคือ

1. ควรมีมาตรฐานเรื่อง บุคคลากร สิ่งพิมพ์ และการทำงานของหอสมุด
2. งานทุกอย่างจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหอสมุด รัฐบาลกลาง รัฐ มุขนิธิ และองค์การต่าง ๆ
3. ควรมีการวัดผลการทำงานและความช่วยเหลือที่หอสมุดได้รับ
4. ควรมีการวางแผนงานสำหรับอนาคต
5. บรรณารักษ์และผู้บริหารโรงเรียนแพทย์ ควรมีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิด มีการวางแผนพัฒนาหอสมุดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาในปีต่อไป¹

สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ บรรณารักษ์จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่มีการศึกษาคือ เข้าใจถึงวัตถุประสงค์การศึกษาแพทย์ มีลักษณะเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่ม มีประสบการณ์มาก มีความรู้ในด้านการพิมพ์ รู้จักอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เป็นบุคคลที่ชอบแสวงหาความรู้ทั้งทางแพทย์และวิชาบรรณารักษศาสตร์ และจะเป็นการดีมากถ้าบรรณารักษ์เคยทำการวิจัยมาแล้ว ทำให้เข้าใจและรู้ถึงการดำเนินการวิจัย ปัจจุบันหอสมุดโรงเรียนแพทย์นอຍแห่งที่บรรณารักษ์มีฐานะตามที่กล่าวมาแล้ว ถ้าหอสมุดทุกแห่งมีบรรณารักษ์ดังกล่าวมานี้ ก็จะทำให้กิจการประสบความสำเร็จและถึงจุดหมายได้เร็ว

¹Scott Adams, "Medical Library Resources and Their Development," Journal of Medical Education, 38 (January, 1963), 26 - 27.

จะเห็นได้ว่าปัญหาของห้องสมุดแพทย์ของสหรัฐอเมริกาที่มีมานานแล้ว และได้มีผู้ทำการศึกษาเพื่อแก้ปัญหาให้หมดไปหรือเบาบางลง บรรณารักษ์และบุคคลจากหลายวงการได้ช่วยกันค้นหาวิธีที่จะลดปัญหาด้วยวิธีต่าง ๆ กัน กล่าวคือขอความร่วมมือจากองค์การ สถาบัน มูลนิธิหลายแห่งเพื่อแก้ปัญหาเรื่องการเงิน บุคคลากร สถานที่ ขณะเดียวกันรัฐบาลกลางได้เพิ่มเงินช่วยเหลือแก่ห้องสมุดมากขึ้น

สถาบันชั้นสูงหลายแห่งในสหรัฐอเมริกามีบทบาทสำคัญที่ช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ของห้องสมุดโรงเรียนแพทย์ได้ คือห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน ห้องสมุดเขต (Regional Medical Library) และ United States Book Exchange, Inc. ซึ่งจะกล่าวแยก ดังต่อไปนี้

ห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน ให้ความช่วยเหลือห้องสมุดโรงเรียนแพทย์มาตลอดเวลาดำเนินไป พ.ศ. 2409 จนถึงปัจจุบัน นับเป็นเวลาร้อยกว่าปี โดยให้ความสนใจเรื่องเกี่ยวกับการแพทย์ และให้ความช่วยเหลือแก่ห้องสมุดที่ขอบริการ เป็นผู้ดำเนินการจัดทำระบบการยืมระหว่างห้องสมุด ให้บริการถ่ายเอกสารแก่ห้องสมุดแพทย์ทั่วโลก บริการไมโครฟิล์ม (Microfilm) จากวารสารทางแพทย์เพื่อให้บริการอีกด้วย¹

ห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกันมีบทบาทสำคัญในการช่วยแก้ปัญหาของห้องสมุดแพทย์ทั่วโลก ได้พยายามเก็บรวบรวมความรู้ทางแพทย์ที่กระจายตามที่ต่าง ๆ มารวมไว้ และทำหน้าที่เป็นแหล่งกลางที่จะกระจายความรู้ไปยังห้องสมุดทุกแห่ง เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แพทย์ นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลก ซึ่งห้องสมุดแพทย์เล็ก ๆ ไม่สามารถทำได้²

¹Thomas R. Cassidy, "The National Library of Medicine & Interlibrary Loan," Bulletin of the Medical Library Association, 55 (October, 1967), 390.

²I.S.Ravdin, "The Importance of the Library in Medical Education," Bulletin of the Medical Library Association, 53 (October, 1965), 505.

เป็นผู้คิดค้นระบบการจัดห้องสมุดเขตขึ้น (Regional Medical Library) โดยเลือกห้องสมุดแพทย์ที่มีสิ่งพิมพ์สมบูรณ์เป็นศูนย์กลางและให้ห้องสมุดแพทย์ที่อยู่ในเขตเดียวกันเป็นสมาชิก ห้องสมุดเขตทำหน้าที่เช่นเดียวกับห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกัน เพื่อแก้ปัญหาในเรื่องเวลา คือ เมื่อห้องสมุดแพทย์แห่งใดต้องการสิ่งพิมพ์ แทนที่จะขอความช่วยเหลือไปที่ห้องสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกันแห่งเดียว ซึ่งอยู่ไกลและเสียเวลาการขนส่ง ก็ให้ติดต่อไปที่ห้องสมุดเขต เป็นการประหยัดเวลาและย่นระยะทางซึ่งให้บริการได้เร็วกว่า ปัจจุบันนี้มีห้องสมุดเขตตามภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ เช่น

ห้องสมุดเขต Francis A. Countway Library of Medicine เกิดจากความร่วมมือของห้องสมุดแพทย์บอสตัน (Boston Medical Library) และห้องสมุดแพทย์ฮาร์วาร์ด (Harvard Medical Library) ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2502 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นศูนย์กลางของสิ่งพิมพ์ทางแพทย์และให้บริการแก่ประชาชนในเขตของตน¹ การที่ห้องสมุดทั้งสองแห่งมารวมกัน ก็เนื่องจากห้องสมุดทั้งสองต่างก็ประสบปัญหาในเรื่องสิ่งพิมพ์เจ้าหน้าที่ และบริการ ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2503 มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด จึงได้สร้างห้องสมุดขึ้นใหม่ในบริเวณมหาวิทยาลัยชื่อ Francis A. Countway Library of Medicine² เพื่อเป็นอนุสรณ์แด่ นาย Francis A. Countway ซึ่งมีบุญคุณต่อห้องสมุดมหาวิทยาลัย ในการสร้างห้องสมุดนี้มหาวิทยาลัยได้รับเงินช่วยเหลือ

¹"New England Regional Library," New England Journal of Medicine, 277 (16 November, 1967), 1092.

²Charles C. Colley and Ralph T. Esterquest, "The Francis A. Countway Library of Medicine, Harvard Medical Library-Boston Medical Library," Bulletin of the Medical Library Association, 48 (April, 1960), 122.

จากบุคคล องค์กร มูลนิธิอื่น ๆ อีกหลายแห่ง เพื่อสมทบการสร้าง¹ ความร่วมมือของห้องสมุดทั้งสองแห่งนี้เป็นการประหยัดเวลา ป้องกันการทำงานซ้ำกัน ทำให้ห้องสมุดมีเงินและเจ้าหน้าที่เพียงพอในการให้บริการและสามารถทำงานได้เต็มที่ มีการตั้งคณะกรรมการห้องสมุดร่วมกัน สมาชิกของห้องสมุดทั้งสองแห่งมีสิทธิให้บริการได้ มีการแบ่งงานกันทำ บรรณารักษ์ต่างก็มีสิทธิเต็มที่อยู่ในห้องสมุดของตน เป็นเจ้าของสิ่งพิมพ์ ทรัพย์สินทุกชนิดภายในห้องสมุด เพียงแต่หาห้องสมุดทั้งสองทำหน้าที่ให้บริการร่วมกันเท่านั้น ไม่มีการยุ่งในกิจการซึ่งกันและกัน² ห้องสมุดนี้ได้รับการยกย่องให้เป็นห้องสมุดเซตระดับชาติแห่งแรก ตามระเบียบการของห้องสมุดแพทย์แห่งชาติคืออเมริกัน³ และตามกฎหมาย Medical Library Assistance Act ประจำปีอีกด้วย⁴

ในปี พ.ศ. 2510 ห้องสมุดได้ขยายบริการออกไปอีก คือการให้บริการแก่ห้องสมุดในเขตนิวอิงแลนด์ (New England) อีก 6 รัฐ ให้ชื่อว่า New England Regional Medical Library Service เรียกย่อ ๆ ว่า NERMLS บริการที่สำคัญคือ บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้า และบริการยืมระหว่างห้องสมุด⁵

¹ "Countdown on Countway, " New England Journal of Medicine, 268 (3 January, 1963), 53.

² Services of the Boston Medical Library, " New England Journal of Medicine, 276 (5 January, 1967), 58.

³ Charles C. Colley, Harold Bloomquist and T. Mark Hodges, "NERMLS : The First Year," Bulletin of the Medical Library Association, 57 (October, 1969), 329.

⁴ "New England Regional Library," loc.cit.

⁵ Stanley D. Truelson, "Planning for a Library System : Connecticut Regional Medical Program," Bulletin of the Medical Library Association, 57 (July, 1969) 243.

บริการตอบคำถามและช่วยการค้นคว้าเป็นที่นิยมมากที่สุด หอสมุดให้บริการฟรีแก่สมาชิกทุกคน ทั้งนี้เพราะหอสมุดได้รับเงินช่วยเหลือจากหอสมุดแพทย์แห่งชาติอเมริกา และการสาธารณสุขแห่งชาติ (United States Library Service)¹

ในปี พ.ศ. 2512 หอสมุดได้ขยายบริการออกไปอีก คือจัดให้มีบริการตอบคำถามทางโทรศัพท์ เรียกว่า Wide-Area Telephone Service โดยไม่คิดค่าบริการแต่อย่างใด²

หอสมุดเขตนี้มีบทบาทสำคัญมาก เป็นตัวแทนในการประชุมหอสมุดเขตทั่วประเทศทุกปี การทำงานของหอสมุดประสบความสำเร็จบรรลุตามจุดหมาย และมีนโยบายที่จะให้ประโยชน์ทางแพทยมากที่สุด

หอสมุดเขตอีกแห่งหนึ่ง คือ Kansas Regional Medical Program ตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2512³ มีศูนย์อยู่ที่มหาวิทยาลัยเคนซัส (University of Kansas Medical Center) การดำเนินงานทำที่หอสมุดเคลนคิง (Clending Medical Library) มีวัตถุประสงค์เพื่ออำนวยความสะดวกแก่แพทย์ที่อยู่ในเขตเดียวกัน เพื่อแก้ปัญหาเรื่องสถานที่ การเงิน บุคลากร ของหอสมุดสมาชิก⁴ เหตุที่เลือกเอา-

¹Colley, Charles C., op.cit., p. 330.

²T. Mark Hodges, "NERLMS and the Community Hospital : Service, Education, and Advice," Bulletin of the Medical Library Association, 58 (July, 1970), 320 - 22.

³"Kansas R.M.P. Underwrites Library Service," Bulletin of the Medical Library Association, 58 (January, 1970), 81.

⁴Dese' Bravo Schaffer, "Kansas Regional Medical Program Library Services," Bulletin of the Medical Library Association, 58 (July, 1970), 311 - 12.

มหาวิทยาลัยเคนซัสเป็นศูนย์ เพราะมีผู้ประกอบอาชีพแพทย์และสาธารณสุขในแถบนี้มาก และห้องสมุดเคสเนติกเป็นห้องสมุดที่สมบูรณ์แห่งหนึ่ง บริการที่ให้คือบริการตอบคำถาม และช่วยการค้นคว้า บริการคนบรรณานุกรม บริการฉายเอกสาร บริการยืมระหว่างห้องสมุด และบริการตอบคำถามทางโทรศัพท์ตลอด 24 ชั่วโมง

ห้องสมุดเขต Kentucky Ohio Michigan Regional Medical Libraries ไซซ็อย KOMRML เป็นห้องสมุดเขตแห่งแรกที่มีการทำงานแบบกระจายอำนาจ มีสมาชิก 10 แห่งใน 3 รัฐ¹

ห้องสมุดอีกแห่งหนึ่ง คือ Midcontinental Regional Medical Library การจัดตั้งห้องสมุดเขตแห่งนี้ อาศัยหลักทางภูมิศาสตร์ จำนวนผู้ประกอบอาชีพแพทย์ และสิ่งพิมพ์ทางแพทย์ประกอบการจัดตั้ง ห้องสมุดเขตนี้มีศูนย์อยู่ที่รัฐเนบราสกา (Nebraska) และอีก 8 รัฐ มีห้องสมุดเป็นสมาชิก 13 แห่ง มีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับห้องสมุดเขตอื่น ๆ ที่กล่าวมาแล้ว²

ความร่วมมืออีกอย่างหนึ่ง เพื่อแก้ปัญหาของห้องสมุด คือการจัดตั้ง Midwest Interlibrary Center ที่เมืองชิคาโก (Chicago) เมื่อปี พ.ศ. 2494 ศูนย์นี้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางห้องสมุดรับฝาก (Central Depository) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ห้องสมุดในบริเวณใกล้เคียง เพราะห้องสมุดในแถบตะวันตกกลาง (midwest) ประสบปัญหาเรื่องสถานที่ การเงินและบุคลากร ห้องสมุดต่าง ๆ จึงร่วมมือกันในเรื่องการจัดหาและสถานที่เก็บสิ่งพิมพ์ ปรากฏว่าศูนย์นี้ได้รับความ-

¹Vern M. Pings, "Regional Medical Libraries : A Concept and a Necessity," Bulletin of the Medical Library Association, 59 (April, 1971), 242.

²Bernice M. Hetzner, "The Midcontinental Regional Medical Library : a Decentralized Service," Bulletin of the Medical Library Association, 59 (April, 1971), 247.

สำเร็จเช่นเดียวกัน¹

ในปี พ.ศ. 2491 ได้มีการตั้ง United States Book Exchange, Inc. (U.S.B.E.) ที่เมืองวอชิงตัน (Washington D.C.) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนสิ่งพิมพ์และจำหน่ายสิ่งพิมพ์ในราคาถูกไปให้แก่ของสมุดสมาชิกทั่วโลก² องค์การนี้ได้รับความช่วยเหลือครั้งแรกจากมูลนิธิโรดกักเฟลเลอร์และสมาคมของสมุดแพทย์ มีสมาชิกจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมากกว่า 75 ประเทศ³ เฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา มีมากกว่า 587 แห่ง⁴ ในปี พ.ศ. 2500 U.S.B.E. ได้รับหนังสือจากสมาชิกทั่วโลก เพื่อใช้ในการแลกเปลี่ยนประมาณ 3,600,000 รายการ ซึ่งประมาณเศษหนึ่งส่วนสี่เป็นสิ่งพิมพ์ทางแพทย์⁵ สมาชิกเสียค่าบำรุงปีละ 25 เหรียญอเมริกัน

¹Annan, Gertrude L., op.cit., p. 156.

²Elaine Austin Bledsoe, "Medical Libraries and The U.S. Book Exchange, Inc.," Bulletin of the Medical Library Association, 49 (April, 1961), 155.

³Henrietta T. Perkins, "Exchange and Gift," Bulletin of the Medical Library Association, 50 (July, 1962), 412.

⁴Henriette T. Perkins, "United States Book Exchange, Inc.," Bulletin of the Medical Library Association, 45 (January, 1957), 84.

⁵Elaine Austin Bledsoe, "Medical Libraries and the U.S. Book Exchange, Inc.," Bulletin of the Medical Library Association, 45 (April, 1957), 155.

ในปี พ.ศ. 2411 สมาคมห้องสมุดแพทย์โคกอกตั้งขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือห้องสมุดแพทย์ทั่วประเทศ และสมาคมก็ได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ตลอดมา ได้ช่วยแก้ไขปัญหาดัง ๆ แก่ห้องสมุดแพทย์ที่ขอความช่วยเหลือ นอกจากนี้จะช่วยแก้ปัญหาห้องสมุดแพทย์ในประเทศด้วย ยังได้ให้ความช่วยเหลือและแก้ปัญหาห้องสมุดและบรรณารักษ์ในต่างประเทศอีกด้วย

ถึงแม้ว่าสหรัฐอเมริกาจะเป็นประเทศมหาอำนาจประเทศหนึ่ง ซึ่งมีความมั่นคง ความสมบูรณ์ ความเจริญทั้งทางการศึกษา การเมือง และการอุตสาหกรรมมากกว่าประเทศอื่น ๆ ก็ตาม แต่เนื่องจากสหรัฐอเมริกาได้พยายามขจัดปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ ก็ทำให้กิจการของห้องสมุดแพทย์โคกอกก้าวหน้าไป นอกจากนั้นยังได้รับความช่วยเหลือความร่วมมือจากองค์กรต่าง ๆ ที่สนใจ และมูลนิธิ จึงทำให้ปัญหาเหล่านั้นลดน้อยลง หรือเกือบจะไม่มีเลยในบางแห่ง